Šis teksts ir Eiropas Kopienu normatīvā akta tulkojums latviešu valodā, kas veikts Tulkošanas un terminoloģijas centrā. Tulkojums nerada nekādas tiesības un neuzliek nekādas saistības. Juridiski saistoši ir tikai Eiropas Kopienu normatīvie akti, kas publicēti "Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī" (tā nosaukums angļu valodā - *Official Journal of the European Communities*) jebkurā no Eiropas Kopienu oficiālajām valodām. Vienīgi publikācijas "Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī" ir uzskatāmas par autentiskām.

Padomes 1971. gada 14. jūnija Regula (EEK) Nr. 1408/71 par sociālā nodrošinājuma shēmu piemērošanu darba ņēmējiem un to ģimenēm, kas pārvietojas Kopienas teritorijā

EIROPAS KOPIENU PADOME,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 2., 7. un 51. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumus, kas izstrādāti pēc konsultēšanās ar Viesstrādnieku sociālā nodrošinājuma administratīvo komisiju [1];

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumus [2];

ņemot vērā Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumus [3];

tā kā gan regulas ieviešanā kopš 1959. gada gūtā praktiskā pieredze, gan valstu tiesību aktos veiktie grozījumi pakāpeniski arvien vairāk atklāj vajadzību kopumā pārskatīt Padomes Regulu Nr. 3 [4] par viesstrādnieku sociālo nodrošinājumu;

tā kā iespējams kopumā attīstīt, uzlabot un vienlaikus līdz zināmai pakāpei vienkāršot spēkā esošos koordinēšanas noteikumus, ņemot vērā ievērojamās atšķirības, kas pastāv valstu starpā to tiesību aktos sociālās nodrošināšanas jomā;

tā kā ir lietderīgi šobrīd vienotā normatīvajā dokumentā apvienot visus pamatnoteikumus, kas pieņemti attiecībā uz Līguma 51. panta īstenošanu par labu darbiniekiem, ieskaitot pārrobežu darbiniekus, sezonas darbiniekus un jūrniekus;

tā kā sakarā ar ievērojamajām atšķirībām valstu tiesību aktos attiecībā uz jautājumu par to, uz kurām personām tā attiecināma, ir vēlams noteikt principu, ka regula attiecas uz visiem dalībvalstu pilsoņiem, kuri ir apdrošināti saskaņā ar algotiem darbiniekiem domātām sociālā nodrošinājuma shēmām;

tā kā noteikumi par valstu sociālās nodrošināšanas tiesību aktu koordinēšanu attiecas uz to darbinieku pārvietošanās brīvību, kuri ir dalībvalstu pilsoņi, un tādēļ tiem būtu jāsekmē viņu dzīves līmeņa paaugstināšana un nodarbinātības nosacījumu uzlabošana, garantējot, pirmkārt, to, lai Kopienā pret visiem dalībvalstu pilsoņiem būtu vienlīdzīga attieksme no dažādo valstu tiesību aktu puses un, otrkārt, lai darbinieki un viņu apgādājamie neatkarīgi no savas darba un dzīves vietas saņemtu sociālās nodrošināšanas pakalpojumus;

tā kā ir jāīsteno šie mērķi, jo īpaši summējot visus laika posmus, kas tiek ņemti vērā atsevišķo valstu tiesību aktos, lai iegūtu un saglabātu tiesības uz pabalstiem un aprēķinātu pabalstu summas, un nodrošinot pabalstus dažādajām to personu kategorijām, uz kurām attiecināma regula, neatkarīgi no viņu dzīvesvietas Kopienā;

tā kā koordinēšanas noteikumiem, kas pieņemti, lai īstenotu Līguma 51. pantu, jānodrošina darbiniekiem, kuri pārceļas Kopienas robežās, viņu uzkrātās tiesības un priekšrocības, tomēr

neizraisot pabalstu nepamatotu pārklāšanos;

tā kā tādēļ personām, kam piešķirtas tiesības uz invaliditātes pabalstiem, vecuma pabalstiem un pabalstiem (pensijām) nāves gadījumā, jābūt iespējai saņemt visus pabalstus, ko viņi uzkrājuši dažādajās dalībvalstīs; tā kā tomēr nolūkā novērst pabalstu nepamatotu pārklāšanos, kas varētu rasties, jo īpaši dublējoties apdrošināšanas laika posmiem un citiem laika posmiem, kas par tādiem uzskatāmi, nepieciešams ierobežot pabalstus līdz lielākajai summai, kas pienāktos darbiniekam no kādas no šīm valstīm, ja viņš tur būtu aizvadījis visu savu darba dzīvi;

tā kā, lai nodrošinātu darbaspēka mobilitāti uzlabotos apstākļos, jānodrošina ciešāka koordinācija starp visu dalībvalstu bezdarba apdrošināšanas shēmām un bezdarba palīdzības shēmām; tā kā tādēļ, lai atvieglotu darba meklējumus dažādajās dalībvalstīs, ir īpaši vēlams piešķirt bez darba palikušam darbiniekam uz ierobežotu laika posmu bezdarbnieka pabalstus, ko paredz tās dalībvalsts tiesību akti, kuras pakļautībā viņš atradies visvēlāk;

tā kā šķiet vēlams uzlabot sistēmu, kas saskaņā ar Regulu Nr. 3 regulē ģimenes pabalstus šķirtu ģimeņu gadījumos, gan attiecībā uz to personu kategorijām, kam ir tiesības uz šādu pabalstu saņemšanu, gan attiecībā uz to piešķiršanas mehānismu;

tā kā, ņemot vērā ar bezdarbu saistītas problēmas, ir lietderīgi paplašināt ģimenes pabalstu saņemšanas tiesības, attiecinot tās uz tādu bez darba palikušo darbinieku ģimenēm, kuri dzīvo kādā dalībvalstī, kas nav attiecīgā par bezdarbnieka pabalsta maksāšanu atbildīgā dalībvalsts;

tā kā turklāt būtu jāatceļ pastāvošie ierobežojumi ģimenes pabalstu piešķiršanai un tā kā, lai nodrošinātu pabalstu maksāšanu šķirto ģimeņu locekļiem, neņemot vērā tos pabalstus, kuru mērķis ir plašā mērā veicināt iedzīvotāju pieaugumu, būtu vēlams pieņemt noteikumus, kas būtu kopīgi visām dalībvalstīm, un būtu jāturpina veltīt pūles šo mērķu sasniegšanai; bet tāpēc, ka pastāv lielas atšķirības dažādo valstu tiesību aktos, būtu jāpieņem risinājums, ņemot vērā šo situāciju: ģimenes pabalstu maksāšana valstī, kurā darbinieks strādā, piecās valstīs, un vienreizējo ģimenes pabalstu maksāšana tajā valstī, kurā ir ģimenes locekļu pastāvīgā dzīvesvieta, ja darbinieks strādā Francijā;

tā kā pēc analoģijas ar tiem risinājumiem, kas ietverti Padomes 1968. gada 15. oktobra Regulā (EEK) 1612/68 [5] par darbinieku pārvietošanās brīvību Kopienā, ir vēlams Konsultatīvajā komitejā sapulcināt darbinieku un darba devēju pārstāvjus, lai izskatītu problēmas, ko risina Administratīvā komisija;

tā kā ar šo Regulu var aizvietot kārtību, kāda noteikta Eiropas Ogļu un tērauda kopienas dibināšanas līguma 69. panta 4. punktā;

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

I SADAĻA

Vispārīgi noteikumi

1. pants

Definīcijas

Šajā regulā:

a) "darbinieks" nozīmē:

i) ievērojot ierobežojumus, kas izklāstīti V pielikumā, jebkuru personu, kura ir apdrošināta obligātajā apdrošināšanā vai brīvprātīgi tālākapdrošināta pret viena vai vairāku veidu risku, uz kuru attiecas algotiem darbiniekiem domātas sociālā nodrošinājuma shēmas jomas;

ii) jebkuru personu, kura ir apdrošināta obligātajā apdrošināšanā pret viena vai vairāku veidu risku, uz kuru attiecas sociālā nodrošinājuma jomas, kas aplūkotas šajā regulā, visiem iedzīvotājiem domātā sociālā nodrošinājuma shēmā vai visiem strādājošajiem domātā sociālā nodrošinājuma shēmā, ja attiecīgo personu:

– var identificēt kā algotu darbinieku, pamatojoties uz to veidu, kādā tiek administrēta vai finansēta šāda shēma, vai

– ja nav šādu kritēriju, šī persona ir algotiem darbiniekiem domātā shēmā apdrošināta obligātajā apdrošināšanā vai brīvprātīgi tālākapdrošināta pret kāda cita veida risku, kas uzskaitīts V pielikumā;

iii) jebkuru personu, kura ir brīvprātīgi apdrošināta pret viena vai vairāku veidu risku, uz kuru attiecas jomas, kas aplūkotas šajā regulā, algotiem darbiniekiem domātā kādas dalībvalsts sociālā nodrošinājuma shēmā vai visiem iedzīvotājiem domātā sociālā nodrošinājuma shēmā, vai noteiktām iedzīvotāju kategorijām domātā sociālā nodrošinājuma shēmā, ja šāda persona ir bijusi iepriekš apdrošināta obligātajā apdrošināšanā pret to pašu riska veidu tās pašas dalībvalsts tajā pašā algotiem darbiniekiem domāta sociālā nodrošinājuma shēmā;

b) "pārrobežu darbinieks" nozīmē jebkuru darbinieku, kas nodarbināts kādas dalībvalsts teritorijā un pastāvīgi dzīvo kādas citas dalībvalsts teritorijā, kurā viņš parasti atgriežas ik dienas vai vismaz reizi nedēļā; tomēr pārrobežu darbinieks, kuru uzņēmums, ar kuru viņš parasti ir saistīts, ir nosūtījis kaut kur citur tās pašas vai citas dalībvalsts teritorijā un kurš nevar šāda komandējuma dēļ atgriezties savā dzīvesvietā ik dienas vai vismaz reizi nedēļā, saglabā savu pārrobežu darbinieka statusu uz laika posmu, kas nepārsniedz četrus mēnešus;

c) "sezonas darbinieks" nozīmē jebkuru darbinieku, kurš dodas uz kādas dalībvalsts teritoriju, kas nav viņa pastāvīgās dzīvesvietas dalībvalsts, lai veiktu tur sezonas rakstura darbu šīs valsts uzņēmuma vai darba devēja labā uz laika posmu, kas nekādā gadījumā nevar pārsniegt astoņus mēnešus, un kurš sava darba laikā uzturas minētās valsts teritorijā; par sezonas rakstura darbu pieņem tādu darbu, kurš ir atkarīgs no gadalaiku mijas un tādēļ automātiski atsākas katru gadu;

d) "bēglis" apzīmē tādu šī vārda nozīmi, kāda tam piešķirta 1951. gada 28. jūlijā Ženēvā parakstītās Konvencijas par bēgļu statusu 1. pantā;

e) "bezvalstnieks" apzīmē tādu šī vārda nozīmi, kāda tam piešķirta 1954. gada 28. septembrī Ņujorkā parakstītās Konvencijas par bezvalstnieku statusu 1. pantā;

f) "ģimenes loceklis" nozīmē jebkuru personu, kuru par ģimenes locekli definē vai atzīst, vai par mājsaimniecības locekli uzskata tajos tiesību aktos, saskaņā ar kuru tiek paredzēti pabalsti, vai arī – 22. panta 1.a punktā un 39. pantā minētajos gadījumos – tās dalībvalsts tiesību akti, kuras teritorijā šāda persona pastāvīgi dzīvo; tomēr, ja minētie tiesību akti uzskata par ģimenes locekli vai mājsaimniecības locekli vienīgi tādu personu, kas dzīvo vienā miteklī ar darbinieku, šo nosacījumu uzskata par izpildītu, ja minētā persona atrodas galvenokārt šā darbinieka apgādībā;

g) "apgādnieku zaudējusi persona" nozīmē jebkuru personu, kas šādi definēts vai par tādu atzīts tajos tiesību aktos, saskaņā ar kuriem piešķirti pabalsti; tomēr, ja minētie tiesību akti uzskata par apgādnieku zaudējušu personu vienīgi tādu personu, kas dzīvojusi vienā miteklī ar darbinieku, šo nosacījumu uzskata par izpildītu, ja minētā persona galvenokārt atradās tā darbinieka apgādībā, kurš ir nomiris;

h) "pastāvīgā dzīvesvieta" nozīmē parasto pastāvīgo dzīvesvietu;

i) "uzturēšanās" nozīmē pagaidu pastāvīgu dzīvesvietu;

j) "tiesību akti" nozīmē visus likumus un likumpamatotus aktus un visus pārējos katras dalībvalsts pastāvošas vai turpmākas ieviešanas pasākumus attiecībā uz tām sociālā nodrošinājuma shēmu jomām, ko aptver 4. panta 1. un 2. punkts.

Šajā terminā neietilpst esošas vai turpmākās darba devēju un darba ņēmēju vienošanās, neatkarīgi no tā, vai par tām ir vai nav lēmušas kompetentās iestādes, padarot tās obligātas vai paplašinot to apjomu. Ja šādas darba devēju un darba ņēmēju vienošanās palīdz īstenot kādu apdrošināšanas prasību saskaņā ar iepriekšējā apakšpunktā minētajiem likumiem un likumpamatotiem aktiem, šo ierobežojumu tomēr var jebkurā laikā atcelt ar attiecīgās dalībvalsts deklarāciju, kurā uzskaita tās šāda veida shēmas, uz kurām attiecas šī regula. Par šādu deklarāciju paziņo un to publicē saskaņā ar 96. panta noteikumiem. Iepriekšējā apakšpunkta noteikumi neatbrīvo no šīs regulas piemērošanas tās shēmas, kurām piemēroja Regulu Nr. 3;

k) "sociālā nodrošinājuma konvencija" nozīmē jebkādu divpusēju vai daudzpusēju dokumentu, kurš saista vai saistīs vienīgi divas vai vairākas dalībvalstis, un jebkādu citu daudzpusēju dokumentu, kurš saista vai saistīs vismaz divas dalībvalstis un vienu vai vairākas trešās valstis sociālā nodrošinājuma jomā, attiecībā uz visām 4. panta 1. un 2. punktā noteiktajām jomām un shēmām vai daļu no tām, kopā ar jebkāda veida nolīgumiem, kas noslēgti saskaņā ar minētajiem dokumentiem;

l) "kompetenta iestāde" attiecībā uz katru dalībvalsti nozīmē tās ministru, ministrus vai citas līdzvērtīgas amatpersonas, kas ir atbildīgas par sociālā nodrošinājuma shēmām visā attiecīgās valsts teritorijā vai kādā tās daļā;

m) "Administratīva komisija" nozīmē 80. pantā minēto komisiju;

n) "institūcija" nozīmē attiecībā uz katru dalībvalsti tās organizāciju vai iestādi, kas ir

atbildīga par visu tiesību aktu vai to daļas pārvaldību;

o) "kompetenta institūcija" nozīmē:

i) to institūciju, kurā attiecīgā persona ir apdrošināta brīdī, kad tiek iesniegts pieteikums pabalsta saņemšanai, vai

ii) to institūciju, no kuras attiecīgā persona ir tiesīga vai būtu tiesīga saņemt pabalstus, ja viņa vai kāds viņas ģimenes loceklis vai ģimenes locekļi pastāvīgi dzīvotu tās dalībvalsts teritorijā, kurā atrodas šī institūcija, vai

iii) to institūciju, ko norīkojusi attiecīgās dalībvalsts kompetentā iestāde, vai

iv) tādas shēmas gadījumā, kura saistīta ar darba devēja atbildību attiecībā uz 4. panta 1. punktā noteiktajiem pabalstiem, vai nu darba devēju vai iesaistīto apdrošinātāju, vai gadījumā, ja tādu nav, organizāciju vai iestādi, ko norīkojusi attiecīgās dalībvalsts kompetentā iestāde;

p) "pastāvīgās dzīvesvietas institūcija" un "uzturēšanās vietas institūcija" nozīmē, attiecīgi, to institūciju, kuras kompetencē ir piešķirt pabalstus vietā, kur attiecīgā persona pastāvīgi dzīvo, un to institūciju, kuras kompetencē ir piešķirt pabalstus vietā, kur uzturas attiecīgā persona, saskaņā ar tiem tiesību aktiem, ko pārvalda šī institūcija, vai, ja nav šādas institūcijas, tā institūcija, ko nozīmējusi attiecīgās dalībvalsts kompetentā iestāde;

q) "atbildīgā valsts" nozīmē to dalībvalsti, kuras teritorijā atrodas kompetentā institūcija;

r) "apdrošināšanas periodi" nozīmē iemaksu periodus vai darba periodus, kas par apdrošināšanas periodiem definēti vai atzīti tajos tiesību aktos, saskaņā ar kuriem tie tika izpildīti vai uzskatīti par izpildītiem, un visus tos periodus, kas uzskatāmi par tādiem, ja minētajos tiesību aktos tie uzskatīti par līdzvērtīgiem apdrošināšanas periodiem;

s) "darba periodi" nozīmē periodus, kas par tādiem definēti vai atzīti tajos tiesību aktos, saskaņā ar kuriem tie tika izpildīti, un visus tos periodus, kas uzskatāmi par tādiem, ja minētajos tiesību aktos tie uzskatīti par līdzvērtīgiem darba periodiem;

t) "pabalsti" un "pensijas" nozīmē visus pabalstus un pensijas, ieskaitot visus to sastāvā ietilpstošus elementus, kas maksājami no sabiedriskiem līdzekļiem, revalorizācijas pieaugumus un papildu pabalstus, ievērojot III sadaļas noteikumus, kā arī kopsummas pabalstus, ko var maksāt pensiju vietā, un maksājumus, kas veikti, atlīdzinot ieguldījumus;

u) i) "ģimenes pabalsti" nozīmē visus pabalstus aizvietojamās lietās vai skaidrā naudā, kas domāti, lai apmierinātu ģimenes izmaksas saskaņā ar 4. panta 1. punkta h) apakšpunktā paredzētajiem tiesību aktiem, izņemot I pielikumā minētos speciālos bērna piedzimšanas pabalstus;

ii) "vienreizējie ģimenes pabalsti" nozīmē regulārus skaidrās naudas pabalstus, kas piešķirti vienīgi atbilstīgi ģimenes locekļu skaitam un, attiecīgā gadījumā, viņu vecumam;

v) "apbedīšanas pabalsti" nozīmē jebkādu vienreizēju maksājumu nāves gadījumā, izņemot t) apakšpunktā minētos kopsummas pabalstus.

2. pants

Personas, uz kurām attiecas šī regula

1. Šī regula attiecas uz darbiniekiem, uz kuriem ir attiekušies vienas vai vairāku dalībvalstu tiesību akti un kuri ir kādas dalībvalsts pilsoņi, vai kuri ir bezvalstnieki vai bēgļi, kas pastāvīgi dzīvo kādas dalībvalsts teritorijā, kā arī uz viņu ģimenes locekļiem un viņu apgādnieku zaudējušām personām.

2. Turklāt šī regula attiecas uz tādu darbinieku apgādību zaudējušām personām, uz kuriem ir attiekušies vienas vai vairāku dalībvalstu tiesību akti, neatkarīgi no šādu darbinieku pilsonības, ja viņu apgādnieku zaudējušās personas ir kādas dalībvalsts pilsoņi, vai bezvalstnieki vai bēgļi, kas pastāvīgi dzīvo kādas dalībvalsts teritorijā.

3. Šī regula attiecas uz civilierēdņiem un uz personām, kuras uzskatāmas par tādiem saskaņā ar spēkā esošajiem tiesību aktiem, ja viņas ir pakļautas vai bija pakļautas kādas tās dalībvalsts tiesību aktiem, uz kuru attiecas šī regula.

3. pants

Vienlīdzīga attieksme

1. Ievērojot šīs regulas īpašos noteikumus, uz personām, kas pastāvīgi dzīvo kādas dalībvalsts teritorijā, uz kuru attiecas šī regula, attiecas tie paši pienākumi un tie paši pabalsti saskaņā ar jebkuras dalībvalsts tiesību aktiem, kā uz šīs valsts pilsoņiem.

2. Šā panta 1. punkta noteikumi attiecas uz tiesībām ievēlēt sociālās nodrošināšanas institūciju struktūrvienību locekļus vai piedalīties viņu kandidatūru izvirzīšanā, bet tie neskar nevienas dalībvalsts tiesību aktu noteikumus attiecībā uz tiesībām tikt izvirzītai kandidatūrai vai kandidatūras izvirzīšanas procedūrām.

3. Izņemot II pielikumā paredzētos noteikumus, tās sociālā nodrošinājuma konvencijas, kas paliek spēkā saskaņā ar 7. panta 2. punkta c) apakšpunkta noteikumiem, un tās konvencijas, kas noslēgtas saskaņā ar 8. panta 1. punktu, attiecas uz visām tām personām, uz kurām attiecas šī regula.

4. pants

Jautājumi, uz kuriem attiecas šī regula

1. Šī regula attiecas uz visiem tiesību aktiem, kuri skar šādas sociālā nodrošinājuma jomas:

a) slimības un maternitātes pabalsti;

b) invaliditātes pabalsti, tajā skaitā pabalsti, kuru uzdevums ir saglabāt vai uzlabot pelnītspēju;

c) vecuma pabalsti;

d) pabalsti apgādnieka zaudējuma gadījumā;

e) pabalsti ar darbu saistītos nelaimes gadījumos un arodslimību gadījumā;

f) apbedīšanas pabalsti;

g) bezdarbnieka pabalsti;

h) ģimenes pabalsti.

2. Šo regulu piemēro visām vispārīgajām un īpašajām sociālā nodrošinājuma shēmām, kuras var būt gan uz iemaksām balstītas, gan uz iemaksām nebalstītas shēmas, un shēmām, kas paredz darba devēja vai kuģa īpašnieka atbildību attiecībā uz 1. punktā minētajiem pabalstiem.

3. Šīs regulas III sadaļas noteikumi tomēr neskar nevienas dalībvalsts tiesību aktu noteikumus, kas paredz kuģa īpašnieka atbildību.

4. Šo regulu nepiemēro attiecībā uz sociālo un medicīnisko palīdzību, uz kara un tā seku upuriem domātu pabalstu shēmām, nedz arī uz īpašajām shēmām, kas paredzētas civilierēdņiem un personām, kuras par tādiem uzskatāmas.

5. pants

Dalībvalstu deklarācija par šīs regulas darbības jomu

Dalībvalstis savās deklarācijās, kas izziņojamas un publicējamas saskaņā ar 96. pantu, uzskaita tiesību aktus un shēmas, kas minētas 4. panta 1. un 2. punktā, minimālos pabalstus, kas minēti 50. pantā, un pabalstus, kas minēti 77. un 78. pantā.

6. pants

Sociālā nodrošinājuma konvencijas, kuras tiek aizstātas ar šo regulu

Ievērojot 7. un 8. panta un 46. panta 4. punkta noteikumus, ar šo regulu attiecībā uz personām un jautājumiem, uz kuriem tā attiecas, tiek aizstāti jebkāda veida sociālā nodrošinājuma konvenciju noteikumi, kas saista vai nu;

a) vienīgi divas vai vairākas dalībvalstis, vai

b) vismaz divas dalībvalstis un vienu vai vairākas trešās valstis, kur attiecīgo lietu nokārtošanā nav iesaistīta neviena še pieminētās trešās valsts institūcija.

7. pants

Starptautiski noteikumi, ko neskar šī regula

1. Šī regula neietekmē pienākumus, ko rada:

a) jebkāda Starptautiskās darba konferences pieņemta konvencija, kura stājusies spēkā pēc

tam, kad to ratificējusi viena vai vairākas dalībvalstis;

b) Eiropas 1953. gada 11. decembra pagaidu līgumi sociālā nodrošinājuma jomā, ko noslēgušas Eiropas Padomes dalībvalstis.

2. Neatkarīgi no šīs regulas 6. panta noteikumiem, turpina piemērot:

a) 1950. gada 27. jūlija Nolīgumu par Reinas kuģinieku sociālo nodrošinājumu, kas pārskatīts 1961. gada 13. februārī;

b) Eiropas 1956. gada 9. jūlija konvenciju par starptautiskajos pārvadājumos strādājošu darbinieku sociālo nodrošinājumu;

c) tās sociālā nodrošinājuma konvencijas, kas uzskaitītas II pielikumā.

8. pants

Konvenciju noslēgšana starp dalībvalstīm

1. Ja rodas tāda vajadzība, divas vai vairākas dalībvalstis var savstarpēji noslēgt konvencijas, kas balstās uz šīs regulas principiem un ir ieturētas tās garā.

2. Katra dalībvalsts saskaņā ar 96. panta 1. punkta noteikumiem paziņo par jebkuru konvenciju, kas noslēgta ar kādu citu dalībvalsti, ievērojot 1. punktu.

9. pants

Pievienošanās brīvprātīgajai apdrošināšanai vai brīvprātīgajai tālākapdrošināšanai

1. Tādi jebkuras dalībvalsts tiesību aktu noteikumi, kas pievienošanos brīvprātīgajai apdrošināšanai vai brīvprātīgajai tālākapdrošināšanai padara atkarīgu no nosacījuma, lai pastāvīgā dzīvesvieta būtu šīs valsts teritorijā, neattiecas uz darbiniekiem, uz kuriem attiecas šī regula un kuri pastāvīgi dzīvo citā dalībvalstī, ar noteikumu, ka kādu savas agrākās darba dzīves laiku viņi bijuši pakļauti pirmās valsts tiesību aktiem.

2. Ja saskaņā ar kādas dalībvalsts tiesību aktiem pievienošanās brīvprātīgajai apdrošināšanai vai brīvprātīgajai tālākapdrošināšanai ir atkarīga no nosacījuma par apdrošināšanas stāžu, visi šādi periodi, kas izpildīti saskaņā ar citas dalībvalsts tiesību aktiem, tiek ņemti vērā, ciktāl vajadzīgs, tā, it kā tie būtu izpildīti saskaņā ar pirmās valsts tiesību aktiem.

10. pants

Atteikšanās no noteikumiem par pastāvīgo dzīvesvietu – Obligātās apdrošināšanas ietekme uz ieguldījumu atlīdzināšanu

1. Izņemot gadījumus, kad šajā regulā paredzēts citādi, invaliditātes, vecuma pabalstus vai skaidās naudas pabalstus apgādnieka zaudējuma gadījumā, pensijas par nelaimes gadījumu darbā vai arodslimību un apbedīšanas pabalstus, kas iegūti saskaņā ar vienas vai vairāku dalībvalstu tiesību aktiem, nevar nekādā veidā samazināt, pārveidot, apturēt, atsaukt vai

konfiscēt tāda iemesla dēļ, ka to saņēmējs pastāvīgi dzīvo citas dalībvalsts teritorijā, nekā tā dalībvalsts, kurā atrodas institūcija, kura ir atbildīga par to maksāšanu.

Šī punkta iepriekšējā daļa attiecas arī uz piešķirtajiem kopsummas pabalstiem, ko izmaksā, ja atkārtoti salaulājas pārdzīvojušais dzīvesbiedrs, kuram bija tiesības uz apgādnieka zaudējuma pensiju.

2. Ja saskaņā ar dalībvalsts tiesību aktiem ieguldījumu atlīdzināšana ir atkarīga no nosacījuma, lai attiecīgā persona būtu izstājusies no obligātās apdrošināšanas, šo nosacījumu neuzskata par izpildītu, ciktāl uz konkrēto personu attiecas darbinieka obligātā apdrošināšana saskaņā ar kādas citas dalībvalsts tiesību aktiem.

11. pants

Pabalstu revalorizācija

Revalorizācijas noteikumi, ko paredz kādas dalībvalsts tiesību akti, attiecas uz pabalstiem, kuri saskaņā ar šiem tiesību aktiem pienākas, pamatojoties uz šīs regulas noteikumiem.

12. pants

Pabalstu pārklāšanās novēršana

1. Šī regula nevar ne piešķirt, ne uzturēt spēkā tiesības uz vairākiem viena un tā paša veida pabalstiem par vienu un to pašu obligātās apdrošināšanas periodu. Tomēr šis noteikums neattiecas uz invaliditātes pabalstiem, vecuma pabalstiem, apbedīšanas pabalstiem (pensijām) vai pensijām par arodslimību, kuras ir piešķīrušas vienas vai vairāku dalībvalstu institūcijas saskaņā ar 41. pantu, 43. panta 2. un 3. punktu, 46., 50. un 51. pantu vai 60. panta 1. punkta b) apakšpunktu.

2. Dalībvalsts tiesību aktu noteikumus pabalstu samazināšanai, apturēšanai vai atsaukšanai gadījumos, kad tie pārklājas ar citiem sociālās nodrošināšanas pabalstiem vai cita veida ienākumiem, var izmantot, pat neraugoties uz to, ka tiesības uz šādiem pabalstiem iegūtas saskaņā ar kādas citas dalībvalsts tiesību aktiem vai ka šādi ienākumi rodas kādas citas dalībvalsts teritorijā. Šis noteikums tomēr neattiecas uz gadījumiem, kad attiecīgā persona saņem viena un tā paša veida invaliditātes pabalstus, vecuma pabalstus, apbedīšanas pabalstus (pensijas) vai pensijas par arodslimību, kuras ir piešķīrušas divu vai vairāku dalībvalstu institūcijas saskaņā ar 46., 50., 51. pantu vai 60. panta 1. punkta b) apakšpunktu.

3. Dalībvalsts tiesību aktu noteikumus pabalsta samazināšanai, apturēšanai vai atsaukšanai gadījumā, kad kāda persona, kas saņem invaliditātes pabalstu vai priekšlaicīgu vecuma pabalstu, nodarbojas ar brīvās profesijas darbību vai arodu, var pielietot pret šādu personu, pat neraugoties uz to, ka viņa darbojas kādas citas dalībvalsts teritorijā.

4. Invaliditātes pensiju, kas maksājama saskaņā ar Nīderlandes tiesību aktiem, gadījumā, kad Nīderlandei saskaņā ar 57. panta 3. punkta c) apakšpunktu vai 60. panta 2. punkta a) apakšpunktu ir pienākums arī piedalīties arodslimības pabalstu izmaksās, kuri piešķirti saskaņā ar kādas citas dalībvalsts tiesību aktiem, samazina par summu, kas maksājama šīs citas dalībvalsts institūcijai, kura ir atbildīga par arodslimības pabalstu piešķiršanu.

II SADAĻA

Piemērojamo tiesību aktu noteikšana

13. pants

Vispārīgi noteikumi

1. Darbinieks, uz kuru attiecināma šī regula, ir pakļauts tikai vienas dalībvalsts tiesību aktiem. Šos tiesību aktus nosaka saskaņā ar šīs sadaļas noteikumiem.

2. Ievērojot 14. līdz 17. pantu:

a) uz darbinieku, kas ir nodarbināts kādā no dalībvalstīm, attiecas šīs valsts tiesību akti, pat neraugoties uz to, ka viņš pastāvīgi dzīvo citas dalībvalsts teritorijā vai ka tā uzņēmuma vai tās personas juridiskā adrese vai uzņēmējdarbības vieta, kurš viņu nodarbina, atrodas citas dalībvalsts teritorijā;

b) uz darbinieku, kurš ir nodarbināts uz kuģa, kas peld ar dalībvalsts karogu, attiecas šīs valsts tiesību akti;

c) uz civilierēdņiem un personām, kas uzskatāmas par tādiem, attiecas tās valsts tiesību akti, kam ir pakļauta tā administrācija, kas viņus nodarbina;

d) darbinieki, kas iesaukti vai atkārtoti iesaukti dienestā kādas dalībvalsts bruņotajos spēkos, saglabā darbinieka statusu un uz viņiem attiecas šīs valsts tiesību akti; ja tiesības saskaņā ar šiem tiesību aktiem ir atkarīgas no nosacījuma par apdrošināšanas stāžu pirms stāšanās šādā dienestā vai atbrīvošanas no tā, apdrošināšanas periodi, kas izpildīti saskaņā ar jebkuras citas dalībvalsts tiesību aktiem, tiek ņemti vērā, ciktāl vajadzīgs, tā, it kā tie būtu tādi apdrošināšanas periodi, kas izpildīti saskaņā ar pirmās valsts tiesību aktiem.

14. pants

Īpaši noteikumi

1. Regulas 13. panta 2. punkta a) apakšpunktu piemēro, ievērojot šādus izņēmumus vai apstākļus:

a) i) Uz darbinieku, kuru kādas dalībvalsts teritorijā nodarbina uzņēmums, ar ko viņš parasti ir saistīts, un kuru šis uzņēmums ir nosūtījis uz kādas citas dalībvalsts teritoriju veikt tur darbu šā uzņēmuma uzdevumā, turpina attiekties pirmās dalībvalsts tiesību akti, ar noteikumu, ka šāda darba paredzamais ilgums nepārsniedz divpadsmit mēnešu un ka šis darbinieks nav nosūtīts nomainīt kādu citu darbinieku, kuram beidzies viņa komandējuma termiņš;

ii) ja veicamā darba ilgums negaidītu apstākļu dēļ pārsniedz sākotnēji paredzēto termiņu un pārsniedz divpadsmit mēnešus, pirmās valsts tiesību akti turpina attiekties līdz šāda darba beigām, ar noteikumu, ka dod piekrišanu tās valsts kompetentā iestāde, kuras teritorijā darbinieks ir norīkots, vai šīs iestādes pilnvarota organizācija; šāda piekrišana jāpieprasa, pirms beidzies sākotnējais divpadsmit mēnešus ilgais periods. Šādu piekrišanu tomēr nevar

dot par divpadsmit mēnešiem ilgākam laika posmam.

b) uz darbinieku, kurš ir nodarbināts starptautiskajos pārvadājumos divu vai vairāku dalībvalstu teritorijā kā ceļojuma vai lidojuma personāla pārstāvis un kurš strādā tāda uzņēmuma uzdevumā, kas izīrējot vai par samaksu, vai uz sava rēķina sniedz pasažieru vai kravu pārvadājumu pakalpojumus pa dzelzceļu, sauszemi, gaisu vai iekšzemes ūdensceļiem un kura juridiskā adrese vai uzņēmējdarbības vieta atrodas dalībvalsts teritorijā, attiecas pēdējās še minētās valsts tiesību aktiem, ar šādiem ierobežojumiem:

i) ja minētajam uzņēmumam ir filiāle vai pastāvīgā pārstāvniecība dalībvalsts teritorijā, kas nav tā dalībvalsts, kurā atrodas viņa juridiskā adrese vai uzņēmējdarbības vieta, uz darbinieku, kurš ir nodarbināts šādā filiālē vai pārstāvniecībā, attiecas tās dalībvalsts tiesību akti, kuras teritorijā atrodas šī filiāle vai pastāvīgā pārstāvniecība;

ii) ja darbinieks pamatā ir nodarbināts tās dalībvalsts teritorijā, kurā viņš pastāvīgi dzīvo, uz viņu attiecas šādas valsts tiesību akti, pat ja šajā teritorijā tam uzņēmumam, kurš viņu nodarbina, nav ne juridiskās adreses, ne uzņēmējdarbības vietas, ne filiāles, ne pastāvīgās pārstāvniecības;

c) uz darbinieku, kurš nav nodarbināts starptautiskajos pārvadājumos un kurš parasti veic darbības divu vai vairāku dalībvalstu teritorijā, attiecas:

i) tās dalībvalsts tiesību akti, kuras teritorijā viņš pastāvīgi dzīvo, ja viņš savas darbības veic pa daļai šajā teritorijā vai ja viņš ir saistīts ar vairākiem uzņēmumiem vai vairākiem uzņēmējiem, kuru juridiskās adreses vai uzņēmējdarbības vietas atrodas dažādu valstu teritorijās;

ii) tās dalībvalsts tiesību akti, kuras teritorijā atrodas tā uzņēmuma vai uzņēmēja juridiskā adrese vai uzņēmējdarbības vieta, kurš viņu nodarbina, ja viņa pastāvīgā dzīvesvieta neatrodas kādā no to dalībvalstu teritorijām, kur viņš veic savas darbības;

d) uz darbinieku, ko kādas dalībvalsts teritorijā nodarbina uzņēmums, kura juridiskā adrese vai uzņēmējdarbības vieta atrodas citas dalībvalsts teritorijā un kurš atrodas uz šo valstu kopīgās robežas, attiecas tās dalībvalsts tiesību akti, kuras teritorijā atrodas šī uzņēmuma juridiskā adrese vai uzņēmējdarbības vieta.

2. Regulas 13. panta 2. punkta b) apakšpunktu piemēro, ievērojot šādus izņēmumus un apstākļus:

a) uz darbinieku, kuru vai nu dalībvalsts teritorijā vai uz kuģa, kas peld ar dalībvalsts karogu, nodarbina uzņēmums, ar ko viņš parasti ir saistīts, un kuru šis uzņēmums ir norīkojis uz kādu kuģi, kas peld ar citas dalībvalsts karogu, veikt tur darbu šī uzņēmuma uzdevumā, joprojām, ievērojot 1. punkta a) apakšpunkta prasības, turpina attiekties pirmās dalībvalsts tiesību akti;

b) uz darbinieku, kurš parasti nav nodarbināts uz jūras un kuru nodarbina kādas dalībvalsts teritoriālajos ūdeņos vai ostā uz kuģa, kas peld ar citas dalībvalsts karogu, bet kurš nav komandas loceklis, attiecas pirmās valsts tiesību akti;

c) uz darbinieku, kuru uz kuģa, kas peld ar dalībvalsts karogu, nodarbina un atalgo par šādu darbu tāds uzņēmums vai tāda persona, kuras juridiskā adrese vai uzņēmējdarbības vieta atrodas kādas citas dalībvalsts teritorijā, attiecas pēdējās še minētās valsts tiesību aktiem, ja viņš pastāvīgi dzīvo šīs valsts teritorijā; šo minēto tiesību aktu vajadzībām uzņēmumu vai

personu, kas maksā šo atalgojumu, uzskata par darba devēju.

3. Dalībvalsts tiesību aktu noteikumi, saskaņā ar kuriem uz pensionāru, kurš veic brīvās profesijas vai aroda darbības, neattiecas obligātā apdrošināšana attiecībā uz šādu nodarbošanos, attiecas arī uz pensionāru, kura pensija iegūta saskaņā ar kādas citas dalībvalsts tiesību aktiem.

15. pants

Noteikumi par brīvprātīgo apdrošināšanu un brīvprātīgo tālākapdrošināšanu

1. Regulas 13. un 14. pants neattiecas uz brīvprātīgo apdrošināšanu un brīvprātīgo tālākapdrošināšanu.

2. Ja, piemērojot divu vai vairāku dalībvalstu tiesību aktus, pārklājas apdrošināšana:

– saskaņā ar obligātās apdrošināšanas shēmu un vienu vai vairākām brīvprātīgās apdrošināšanas vai brīvprātīgās tālākapdrošināšanas shēmām, attiecīgā persona ir pakļauta vienīgi brīvprātīgās apdrošināšanas shēmām;

– saskaņā ar divām vai vairākām brīvprātīgās apdrošināšanas vai brīvprātīgās tālākapdrošināšanas shēmām, attiecīgā persona var pievienoties vienīgi tai brīvprātīgās apdrošināšanas vai brīvprātīgās tālākapdrošināšanas shēmai, kuru tā ir izvēlējusies.

3. Tomēr attiecībā uz invaliditātes, vecuma un apbedīšanas (pensijām) attiecīgā persona var pievienoties dalībvalsts brīvprātīgās apdrošināšanas vai brīvprātīgās tālākapdrošināšanas shēmai, pat ja tā ir obligāti pakļauta citas dalībvalsts tiesību aktiem, ciktāl šāda pārklāšanās ir tieši vai netieši atzīta pirmajā dalībvalstī.

Attiecīgā persona, kura piesakās pievienoties brīvprātīgajās apdrošināšanas vai brīvprātīgās tālākapdrošināšanas shēmai dalībvalstī, kuras tiesību akti papildus šādai apdrošināšanai paredz papildu brīvprātīgu apdrošināšanu, var pievienoties tikai pēdējai še minētajai.

16. pants

Īpašie noteikumi attiecībā uz diplomātiskajās misijās un konsulārajos dienestos nodarbinātajām personām un Eiropas Kopienu palīgpersonālu

1. Šīs regulas 13. panta 2. punkta a) apakšpunkts attiecas uz diplomātiskajās misijās un konsulārajos dienestos nodarbinātajām personām un šādu misiju vai dienestu darbinieku mājkalpotājiem.

2. Tomēr tādi 1. punktā uzskaitīti darbinieki, kas ir tās dalībvalsts pilsoņi, kura ir akreditētāja vai nosūtītāja valsts, var izvēlēties būt pakļautiem šīs valsts tiesību aktiem. Šādas izvēles tiesības var atjaunot katra kalendāra gada beigās, un tām nav atpakaļejoša spēka.

3. Eiropas Kopienu palīgpersonāls var izvēlēties būt pakļautiem tās dalībvalsts tiesību aktiem, kuras teritorijā tas ir nodarbināts, tās dalībvalsts tiesību aktiem, kuri pēdējie attiekušies uz tiem, vai arī tās dalībvalsts tiesību aktiem, kuras pilsoņi viņi ir, attiecībā uz noteikumiem, kas nav tādi noteikumi, kuri attiecas uz vienreizējiem ģimenes pabalstiem, kuru piešķiršanu regulē

šāda personāla darba līguma noteikumi. Šīs izvēles tiesības, ko var izmantot tikai vienu reizi, stājas spēkā no darbā stāšanās dienas.

17. pants

Izņēmumi attiecībā uz 13. līdz 16. panta noteikumiem

Divas vai vairākas dalībvalstis vai šo valstu kompetentās iestādes, savstarpēji vienojoties, var paredzēt izņēmumus attiecībā uz 13. līdz 16. pantu noteiktu darbinieku vai darbinieku kategoriju interesēs.

III SADAĻA

Īpašie noteikumi attiecībā uz dažādajām pabalstu kategorijām

1. nodaļa

Slimība un maternitāte

1. iedaļa

Kopēji noteikumi

18. pants

Apdrošināšanas periodu summēšana

1. Tādas dalībvalsts kompetentā institūcija, saskaņā ar kuras tiesību aktiem tiesību uz pabalstiem iegūšana, saglabāšana vai atgūšana ir atkarīga no apdrošināšanas stāža, ciktāl nepieciešams, ņem vērā apdrošināšanas periodus, kas ir izpildīti saskaņā ar kādas citas dalībvalsts tiesību aktiem, tā, it kā tie būtu periodi, kas izpildīti saskaņā ar tās tiesību aktiem.

2. Šā panta 1. punkta noteikumi piemērojami sezonas strādniekiem, pat attiecībā uz periodiem pirms jebkāda pārtraukuma apdrošināšanā, kas pārsniedz periodu, ko pieļauj kompetentās valsts tiesību akti, tomēr ar noteikumu, ka laiks, kurā attiecīgais darbinieks nav bijis apdrošināts, nepārsniedz četrus mēnešus.

2. iedaļa

Darbinieki un viņu ģimenes locekļi

19. pants

Pastāvīgā dzīvesvieta dalībvalstī, kas nav atbildīgā valsts – Vispārēji noteikumi

1. Darbinieks, kurš pastāvīgi dzīvo dalībvalsts teritorijā, kura nav atbildīgā valsts, un kurš atbilst atbildīgās valsts tiesību aktu nosacījumiem par tiesībām uz pabalstiem, attiecīgā gadījumā ievērojot 18. panta noteikumus, saņem savas pastāvīgās dzīvesvietas valstī:

a) materiālas izteiksmes pabalstus, ko kompetentās institūcijas vārdā nodrošina pastāvīgās dzīvesvietas institūcija saskaņā ar šīs institūcijas pārziņā esošajiem tiesību aktiem, tā, it kā viņš būtu tajā apdrošināts;

b) skaidrās naudas pabalstus, ko nodrošina kompetentā institūcija saskaņā ar tās pārziņā esošajiem tiesību aktiem. Vienojoties kompetentajai institūcijai un pastāvīgās dzīvesvietas institūcijai, pēdējā še minētā institūcija tomēr var nodrošināt šādus pabalstus pirmās še minētās institūcijas vārdā, saskaņā ar atbildīgās valsts tiesību aktiem.

2. Analoģiskā veidā 1. punkta a) apakšpunkta noteikumus piemēro ģimenes locekļiem, kuri pastāvīgi dzīvo kādā dalībvalstī, kas nav atbildīgā valsts, ja viņiem nav tiesību uz šādiem pabalstiem saskaņā ar tās valsts tiesību aktiem, kuras teritorijā viņi pastāvīgi dzīvo.

20. pants

Pārrobežu darbinieki un viņu ģimenes locekļi – Īpašie noteikumi

Pārrobežu darbinieks arī var saņemt pabalstus atbildīgās valsts teritorijā. Šādus pabalstus nodrošina kompetentā institūcija saskaņā ar tās valsts tiesību aktiem, tā, it kā šis darbinieks tur dzīvotu pastāvīgi. Viņa ģimenes locekļi var saņemt materiālas izteiksmes pabalstus ar tiem pašiem nosacījumiem; izņemot steidzamus gadījumus, šādu pabalstu saņemšana tomēr ir atkarīga no vienošanās starp attiecīgajām valstīm vai starp šo valstu kompetentajām iestādēm, vai, ja tādas nav, no iepriekšējas atļaujas, ko sniegusi kompetentā institūcija.

21. pants

Uzturēšanās vai pārcelšanās uz pastāvīgu dzīvi atbildīgajā valstī

1. Darbinieks un viņa ģimenes locekļi, kas minēti 19. pantā, kuri uzturas atbildīgās valsts teritorijā, saņem pabalstus saskaņā ar šīs valsts tiesību aktiem, tā, it kā viņi tur dzīvotu pastāvīgi, pat ja viņi ir jau saņēmuši pabalstus par šo pašu slimības vai maternitātes gadījumu pirms savas apmešanās tur. Šis noteikums tomēr neattiecas uz pārrobežu darbiniekiem un viņu ģimenes locekļiem.

2. Darbinieks un viņa ģimenes locekļi, kas minēti 19. pantā, kuri pārceļas uz pastāvīgu dzīvi atbildīgās valsts teritorijā, saņem pabalstus saskaņā ar šīs valsts tiesību aktiem, pat ja viņi ir jau saņēmuši pabalstus par šo pašu slimības vai maternitātes gadījumu pirms savas pastāvīgās dzīvesvietas nomaiņas.

22. pants

Uzturēšanās ārpus atbildīgās valsts – atgriešanās vai pārcelšanās uz pastāvīgu dzīvi citā dalībvalstī slimības vai maternitātes laikā – Nepieciešamība doties uz citu dalībvalsti, lai saņemtu pienācīgu ārstēšanu

1. Darbiniekam, kurš atbilst atbildīgās valsts tiesību aktu nosacījumiem par tiesībām uz pabalstiem, attiecīgi ņemot vērā 18. panta noteikumus, un:

a) kura stāvoklī nepieciešami tūlītēji pabalsti uzturēšanās laikā citas dalībvalsts teritorijā, vai

b) kurš ir ieguvis tiesības uz tādiem pabalstiem, par kuriem jāmaksā kompetentajai institūcijai, un kuram šī institūcija ir atļāvusi atgriezties tās dalībvalsts teritorijā, kur viņš pastāvīgi dzīvo, vai pārcelt savu pastāvīgo dzīvesvietu uz citas dalībvalsts teritoriju, vai

c) kuram kompetentā institūcija ir atļāvusi doties uz citas dalībvalsts teritoriju, lai saņemtu tur savam stāvoklim pienācīgu aprūpi, ir tiesības:

i) uz materiālas izteiksmes pabalstiem, ko kompetentās institūcijas vārdā nodrošina uzturēšanās vai pastāvīgās dzīvesvietas institūcija saskaņā ar šīs institūcijas pārziņā esošajiem tiesību aktiem, tā, it kā viņš būtu tajā apdrošināts; tomēr atbildīgās valsts tiesību akti regulē perioda ilgumu, kurā tiek nodrošināti šie pabalsti;

ii) uz skaidrās naudas pabalstiem, ko nodrošina kompetentā institūcija saskaņā ar tās pārziņā esošajiem tiesību aktiem. Vienojoties kompetentajai institūcijai un uzturēšanās vai pastāvīgās dzīvesvietas institūcijai, pēdējā še minētā institūcija tomēr var nodrošināt šādus pabalstus pirmās še minētās institūcijas vārdā, saskaņā ar atbildīgās valsts tiesību aktiem.

2. Atļauju, kas pieprasīta saskaņā ar šā panta 1. punkta b) apakšpunktu, var atteikt tikai tad, ja ir konstatēts, ka attiecīgās personas pārvietošanās kaitētu tās veselības stāvoklim vai ārstēšanas saņemšanai.

Atļauju, kas pieprasīta saskaņā ar šā panta 1. punkta c) apakšpunktu, nevar atteikt, ja attiecīgajai personai attiecīgo ārstēšanu nevar nodrošināt tās dalībvalsts teritorijā, kurā tā pastāvīgi dzīvo.

3. Šā panta 1. un 2. punktu piemēro darbinieka ģimenes locekļiem attiecībā uz pabalstiem materiālā izteiksmē.

4. Tas fakts, ka darbiniekam piemēro šā panta 1. punkta noteikumus, neskar viņa ģimenes locekļu tiesības uz pabalstu.

23. pants

Skaidrās naudas pabalstu aprēķināšana

1. Tādas dalībvalsts kompetenta institūcija, kuras tiesību akti nosaka, ka skaidrās naudas pabalstu aprēķināšana balstās uz vidējo algu, nosaka šo vidējo algu, vienīgi atsaucoties uz tām algām, kas ir apstiprinājušās kā maksātas tajos periodos, kas izpildīti saskaņā ar minētajiem tiesību aktiem.

2. Tādas dalībvalsts kompetentā institūcija, kuras tiesību akti nosaka, ka skaidrās naudas pabalstu aprēķināšana balstās uz standarta algu, ņem vērā vienīgi standarta algu vai, attiecīgā gadījumā, vidējo standarta algu par tiem periodiem, kas izpildīti saskaņā ar minētajiem tiesību aktiem.

3. Tādas dalībvalsts kompetenta institūcija, saskaņā ar kuras tiesību aktiem skaidrās naudas pabalsta summa mainās atkarībā no šīs ģimenes locekļu skaita, ņem vērā arī tos attiecīgās personas ģimenes locekļus, kuru pastāvīgā dzīves vieta atrodas citas dalībvalsts teritorijā, tā, it kā viņi pastāvīgi dzīvotu atbildīgās valsts teritorijā.

24. pants

Būtiski pabalsti materiālā izteiksmē

1. Ja kādas dalībvalsts institūcija pirms tam, kad darbinieks vai viņa ģimenes loceklis kļūst apdrošināts kādas citas dalībvalsts institūcijā, ir atzinusi viņa tiesības uz protēzes, nozīmīgas palīgierīces vai kāda cita materiālas izteiksmes būtiska pabalsta saņemšanu, minētais darbinieks saņem šādus pabalstus uz pirmās institūcijas rēķina, pat ja tos piešķir pēc tam, kad viņš kļūst apdrošināts otrajā institūcijā.

2. Administratīvā komisija sastāda to pabalstu sarakstu, kuriem piemēro šā panta 1. punkta noteikumus.

3. iedaļa

Bezdarbnieki un viņu ģimenes locekļi

25. pants

1. Bezdarbnieks, uz kuru attiecas 69. panta 1. punkts un 71. panta 1. punkta b) apakšpunkta ii) ievilkuma otrais teikums un kurš atbilst atbildīgās valsts tiesību aktu nosacījumiem par tiesībām uz materiālās izteiksmes un skaidrās naudas pabalstiem, attiecīgā gadījumā ievērojot 18. panta noteikumus, par 69. panta 1. punkta c) apakšpunktā paredzēto periodu saņem:

a) materiālas izteiksmes pabalstus, ko kompetentās institūcijas vārdā nodrošina tās dalībvalsts institūcija, kurā viņš meklē darbu, saskaņā ar šīs institūcijas tiesību aktiem, tā, it kā viņš būtu tajā apdrošināts;

b) skaidrās naudas pabalstus, ko nodrošina kompetentā institūcija saskaņā ar tās pārziņā esošajiem tiesību aktiem. Vienojoties kompetentajai institūcijai un tās dalībvalsts institūcijai, kurā bezdarbnieks meklē darbu, pēdējā še minētā institūcija tomēr var nodrošināt šādus pabalstus pirmās še minētās institūcijas vārdā, saskaņā ar atbildīgās valsts tiesību aktiem. Bezdarbnieka pabalstus saskaņā ar 69. panta 1. punktu nepiešķir par periodu, kurā tiek saņemti skaidrās naudas pabalsti.

2. Pilnīgs bezdarbnieks, uz kuru attiecas 71. panta 1. punkta a) apakšpunkta ii) ievilkuma vai 71. panta 1. punkta b) apakšpunkta ii) ievilkuma otrā teikuma noteikumi, saņem materiālas izteiksmes un skaidras naudas pabalstus saskaņā ar tās dalībvalsts tiesību aktiem, kuras teritorijā viņš pastāvīgi dzīvo, tā, it kā uz viņu būtu attiekušies šie tiesību akti viņa pēdējās nodarbinātības laikā, attiecīgā gadījumā ņemot vērā 18. panta noteikumus; šādu pabalstu izmaksas uzņemas pastāvīgās dzīvesvietas valsts.

3. Ja bezdarbnieks atbilst tās dalībvalsts tiesību aktu nosacījumiem, kura ir atbildīga par bezdarbnieku pabalstu izmaksām, attiecībā uz tiesībām saņemt materiālas izteiksmes pabalstus, attiecīgā gadījumā ievērojot 18. panta noteikumus, viņa ģimenes locekļi saņem šādus pabalstus neatkarīgi no tā, kuras dalībvalsts teritorijā viņi pastāvīgi dzīvo vai uzturas. Šādus pabalstus nodrošina pastāvīgās dzīvesvietas vai uzturēšanās vietas institūcija saskaņā ar tās pārziņā esošajiem tiesību aktiem tās dalībvalsts kompetentās institūcijas vārdā, kura ir atbildīga par bezdarbnieku pabalstu izmaksām.

4. Neskarot dalībvalsts tiesību aktu noteikumus, kas atļauj pagarināt periodu, kurā var piešķirt slimības pabalstus, periodu, kas paredzēts 1. punktā, kompetentā institūcija var *force majeure* gadījumos pagarināt robežās, ko nosaka šīs institūcijas pārziņā esošie tiesību akti.

4. iedaļa

Pensijas pieprasītāji un viņu ģimenes locekļi

26. pants

Tiesības uz materiālas izteiksmes pabalstiem gadījumos, kad ir pārtrauktas tiesības uz pabalstu saņemšanu no tās institūcijas, kura pēdējā bijusi kompetentā iestāde

1. Darbinieks, kurš prasības izskatīšanas laikā pārstāj būt tiesīgs saņemt materiālas izteiksmes pabalstus saskaņā ar tās dalībvalsts tiesību aktiem, kura kā pēdējā bija atbildīgā dalībvalsts, kā arī viņa ģimenes locekļi vai viņu kā apgādnieku zaudējušās personas tomēr saņem šādus pabalstus ar šādiem nosacījumiem: materiālas izteiksmes pabalstus nodrošina saskaņā ar tās dalībvalsts tiesību aktiem, kuras teritorijā attiecīgā persona vai personas pastāvīgi dzīvo, ar noteikumu, ka viņiem ir tiesības uz šādiem pabalstiem saskaņā ar šiem tiesību aktiem vai viņiem būtu tiesības uz tiem saskaņā ar citas dalībvalsts tiesību aktiem, ja viņi pastāvīgi dzīvotu šīs valsts teritorijā, attiecīgā gadījumā ņemot vērā 18. panta noteikumus.

2. Pensijas pieprasītājs, kuram ir tiesības uz materiālas izteiksmes pabalstiem saskaņā ar tādas dalībvalsts tiesību aktiem, kas attiecīgajai personai uzliek par pienākumu pašai veikt slimības apdrošināšanas iemaksas viņas pensijas prasības izskatīšanas laikā, pārstāj būt tiesīgs uz materiālas izteiksmes pabalstiem tā otrā mēneša beigās, par kuru viņš nav veicis obligāto iemaksu.

3. Par materiālas izteiksmes pabalstiem, ko nodrošina saskaņā ar šā panta 1. punktu, jāmaksā tai kompetentajai institūcijai, kura saskaņā ar 2. punktu iekasēja iemaksas; ja nav veicamas iemaksas saskaņā ar šā panta 2. punktu, tā institūcija, kas ir atbildīga par materiālas izteiksmes pabalstu izmaksu, pēc pensijas piešķiršanas saskaņā ar 28. pantu atmaksā izsniegto pabalstu summu pastāvīgās dzīvesvietas institūcijai.

5. iedaļa

Pensionāri un viņu ģimenes locekļi

27. pants

Saskaņā ar vairāku valstu tiesību aktiem maksājamas pensijas gadījumā, kad tiesības uz materiālas izteiksmes pabalstiem tiek izmantotas pastāvīgās dzīvesvietas valstī

Pensionārs, kuram ir tiesības saņemt pensiju saskaņā ar divu vai vairāku dalībvalstu tiesību aktiem un kuram ir tiesības uz materiālas izteiksmes pabalstiem saskaņā ar tās dalībvalsts tiesību aktiem, kuras teritorijā viņš pastāvīgi dzīvo, attiecīgā gadījumā ņemot vērā 18. panta un V pielikuma noteikumus, kopā ar saviem ģimenes locekļiem saņem šādus pabalstus no pastāvīgās dzīvesvietas institūcijas un uz šīs institūcijas rēķina, tā, it kā viņš būtu tāds pensionārs, kura pensija ir maksājama vienīgi saskaņā ar pēdējās še minētās valsts tiesību

aktiem.

28. pants

Saskaņā ar vienas vai vairāku valstu tiesību aktiem maksājamas pensijas gadījumā, kad tiesības uz materiālas izteiksmes pabalstiem netiek izmantotas pastāvīgās dzīvesvietas valstī

1. Pensionārs, kuram ir tiesības saņemt pensiju vai pensijas saskaņā ar vienas vai vairāku dalībvalstu tiesību aktiem un kuram nav tiesību uz materiālas izteiksmes pabalstiem saskaņā ar tās dalībvalsts tiesību aktiem, kuras teritorijā viņš pastāvīgi dzīvo, tomēr saņem šādus viņam un viņa ģimenes locekļiem domātus pabalstus, ja, attiecīgā gadījumā ņemot vērā 18. panta un V pielikuma noteikumus, viņam būtu uz to tiesības saskaņā ar kādas dalībvalsts tiesību aktiem, vai vismaz vienas no to dalībvalstu tiesību aktiem, kas ir atbildīgas attiecībā uz pensijām, ja viņš pastāvīgi dzīvotu tādas valsts teritorijā. Pabalstus šā panta 2. punktā minētās institūcijas vārdā nodrošina pastāvīgās dzīvesvietas institūcija, tā, it kā attiecīgā persona būtu pensionārs saskaņā ar tās valsts tiesību aktiem, kuras teritorijā viņš pastāvīgi dzīvo, un viņam būtu tiesības uz materiālas izteiksmes pabalstiem.

2. Gadījumos, uz kuriem attiecas šā panta 1. punkts, materiālas izteiksmes pabalstu izmaksas sedz institūcija, ko nosaka saskaņā ar šādiem noteikumiem:

a) ja pensionāram ir tiesības uz minētajiem pabalstiem saskaņā ar vienas vienīgas dalībvalsts tiesību aktiem, izmaksas sedz šīs valsts kompetentā institūcija;

b) ja pensionāram ir tiesības uz minētajiem pabalstiem saskaņā ar divu vai vairāku dalībvalstu tiesību aktiem, izmaksas sedz tās dalībvalsts kompetentā institūcija, kuras teritorijā pensionāram ir iegūts lielākais apdrošināšanas stāžs; ja, piemērojot šo noteikumu, vairākas institūcijas kļūst atbildīgas par pabalstu izmaksām, izmaksas sedz tā institūcija, kurā šis pensionārs bija apdrošināts visvēlāk.

29. pants

Ģimenes locekļu pastāvīgā dzīvesvieta valstī, kas nav pensionāra pastāvīgās dzīvesvietas valsts – Pārcelšanās uz pastāvīgu dzīvi pensionāra pastāvīgās dzīvesvietas valstī

1. Pensionāra ģimenes locekļi, kuri pastāvīgi dzīvo tādas dalībvalsts teritorijā, kas nav šī pensionāra pastāvīgās dzīvesvietas valsts, ja šim pensionāram ir tiesības saņemt pensiju vai pensijas saskaņā ar vienas vai vairāku dalībvalstu tiesību aktiem un ja viņam saskaņā ar dalībvalsts tiesību aktiem ir tiesības uz materiālas izteiksmes pabalstiem, saņem šādus pabalstus tā, it kā šis pensionārs pastāvīgi dzīvotu tajā pašā teritorijā, kur pastāvīgi dzīvo šie ģimenes locekļi. Šādus pabalstus nodrošina ģimenes locekļu pastāvīgās dzīvesvietas institūcija saskaņā ar šīs institūcijas pārziņā esošajiem tiesību aktiem, un par tiem jāmaksā pensionāra pastāvīgās dzīvesvietas institūcijai.

2. Ģimenes locekļi, kas minēti 1. pantā, kuri pārceļas uz pastāvīgu dzīvi pensionāra pastāvīgās dzīvesvietas valsts teritorijā, saņem pabalstus saskaņā ar šīs valsts tiesību aktiem, pat ja viņi ir jau saņēmuši pabalstus par šo pašu slimības vai maternitātes gadījumu pirms savas pastāvīgās dzīvesvietas nomaiņas.

30. pants

Būtiski pabalsti materiālā izteiksmē

Šīs regulas 24. panta noteikumus analogi piemēro pensionāriem.

31. pants

Pensionārs un/ vai viņa ģimenes locekļi, kas uzturas valstī, kura nav viņu pastāvīgās dzīvesvietas valsts

Pensionārs, kuram ir tiesības saņemt pensiju vai pensijas saskaņā ar vienas vai vairāku dalībvalstu tiesību aktiem un kuram ir arī tiesības saņemt materiālas izteiksmes pabalstus saskaņā ar vienas vai vairāku šo valstu tiesību aktiem, kopā ar saviem ģimenes locekļiem saņem šādus pabalstus, uzturoties tādas dalībvalsts teritorijā, kas nav viņa pastāvīgās dzīvesvietas dalībvalsts. Šādus pabalstus nodrošina uzturēšanās vietas institūcija saskaņā ar šīs institūcijas pārziņā esošajiem tiesību aktiem, un par tiem jāmaksā pensionāra pastāvīgās dzīvesvietas institūcijai.

32. pants

Īpaši noteikumi attiecībā uz tādu pabalstu izmaksu atbildību, kas paredzēti bijušiem pārrobežu darbiniekiem, viņu ģimenes locekļiem vai viņus kā apgādniekus zaudējušām personām

Tādu pabalstu izmaksas, ko pensionāram, kurš ir bijis pārrobežu darbinieks, vai pārrobežu darbinieku kā apgādnieku zaudējušajai personai nodrošina saskaņā ar 27. pantu, un tādu pabalstu izmaksas, ko viņa ģimenes locekļiem nodrošina saskaņā ar 27. vai 31. pantu, ja šī persona bija pārrobežu darbinieks pēdējos trīs mēnešus līdz pat pensijas iestāšanās datumam vai līdz pat savai nāves dienai, vienādās daļās uzņemas pensionāra pastāvīgās dzīvesvietas institūcija un tā institūcija, kurā viņš bija apdrošināts visvēlāk.

33. pants

Iemaksas, kas jāveic pensionāriem

Institūcijai, kas ir atbildīga par pensijas maksāšanu un pieder pie dalībvalsts, kuras tiesību akti paredz atskaitījumus no pensijas attiecībā uz iemaksām, kas jāveic pensionāram, lai segtu materiālas izteiksmes pabalstus, ir tiesības veikt šādus atskaitījumus no šīs institūcijas izmaksājamām pensijām, ko aprēķina saskaņā ar attiecīgajiem tiesību aktiem, ciktāl materiālas izteiksmes pabalstu izmaksas saskaņā ar 27., 28., 31. un 32. pantu ir jāsedz minētās dalībvalsts institūcijai.

34. pants

Vispārīgs noteikums

Šīs regulas 27. līdz 33. panta noteikumi neattiecas uz pensionāru un viņa ģimenes locekļiem, kam ir tiesības uz materiālas izteiksmes pabalstiem saskaņā ar kādas dalībvalsts tiesību aktiem brīvās profesijas vai aroda darbības dēļ. Šādā gadījumā attiecīgā persona šīs nodaļas izpratnē ir uzskatāma par darbinieku vai par darbinieka ģimenes locekli.

6. iedaļa

Dažādi noteikumi

35. pants

Piemērojamā shēma gadījumā, kad pastāvīgās dzīvesvietas vai uzturēšanās valstī pastāv vairākas shēmas – Iepriekšēja slimība – Lielākais pieļaujamais laika posms, kurā piešķir pabalstus

1. Ja uzturēšanās vai pastāvīgās dzīvesvietas valsts tiesību aktos ir vairākas slimības vai maternitātes apdrošināšanas shēmas, noteikumi, kas piemērojami saskaņā ar 19. pantu, 21. panta 1. punktu, 22., 25., 26. pantu, 28. panta 1. punktu, 29. panta 1. punktu vai 31. pantu, ir tās shēmas noteikumi, kas attiecas uz fiziska darba strādniekiem tērauda rūpniecībā. Ja minētie tiesību akti ietver sevī īpašu shēmu raktuvju un līdzīgu uzņēmumu strādniekiem, šādas shēmas noteikumi tomēr piemērojami šai darbinieku kategorijai un viņu ģimenes locekļiem ar noteikumu, ka šādas shēmas administrēšana ietilpst tās uzturēšanās vai pastāvīgās dzīvesvietas institūcijas kompetencē, kurai iesniegts pieteikums.

2. Ja saskaņā ar kādas dalībvalsts tiesību aktiem pabalstu piešķiršana ir atkarīga no nosacījuma par slimības izcelsmi, šis nosacījums neattiecas nedz uz darbiniekiem, nedz uz viņu ģimenes locekļiem, uz kuriem attiecas šī regula, neatkarīgi no dalībvalsts, kuras teritorijā viņi pastāvīgi dzīvo.

3. Ja kādas dalībvalsts tiesību aktos ir noteikts lielākais pieļaujamais laika posms pabalstu piešķiršanai, tā institūcija, kuras pārziņā atrodas šie tiesību akti, var attiecīgā gadījumā ņemt vērā laika posmu, kurā šim pašam slimības vai maternitātes gadījumam pabalstus jau ir nodrošinājusi kādas citas dalībvalsts institūcija.

7. iedaļa

Institūciju savstarpējie norēķini

36. pants

1. Neskarot 32. panta noteikumus, pilnībā kompensē materiālas izteiksmes pabalstus, ko saskaņā ar šo nodaļu nodrošinājusi kādas dalībvalsts institūcija kādas citas dalībvalsts institūcijas vārdā.

2. Šā panta 1. punktā minētās kompensācijas nosaka un veic saskaņā ar 97. pantā minētajā ieviešanas regulā paredzēto kārtību, balstoties vai nu uz iesniegtiem faktisko izdevumu

pierādījumiem, vai kopsummas maksājumiem.

Ja izmanto kopsummas maksājumus, tie ir tādi, kas nodrošina, lai kompensācija pēc iespējas precīzāk atbilstu faktiskajiem izdevumiem.

3. Divas vai vairāk dalībvalstis vai šo valstu kompetentas iestādes var noteikt citu kompensācijas kārtību, kā arī var atteikties no jebkādiem kompensācijas norēķiniem to jurisdikcijā atrodošos institūciju starpā.

2. nodaļa

Invaliditāte

1. iedaļa

Darbinieki, uz ko attiecas vienīgi tādi tiesību akti, saskaņā ar kuriem invaliditātes pabalstu summa ir atkarīga no apdrošināšanas periodu ilguma

37. pants

Vispārīgi noteikumi

1. Darbinieks, uz ko secīgi vai pārmaiņus attiekušies divu vai vairāku dalībvalstu tiesību akti un kas izpildījis apdrošināšanas periodus vienīgi saskaņā ar tādiem tiesību aktiem, saskaņā ar kuriem invaliditātes pabalstu summa ir atkarīga no apdrošināšanas periodu ilguma, saņem pabalstus saskaņā ar 39. pantu. Šis pants neskar saskaņā ar 8. nodaļas noteikumiem piešķirtos pensiju palielinājumus vai papildinājumus attiecībā uz bērniem.

2. Šīs regulas III pielikumā ir uzskaitīti tāda veida tiesību akti, kas minēti šā panta 1. punktā, kuri ir spēkā katras attiecīgās dalībvalsts teritorijā.

38. pants

Apdrošināšanas periodu summēšana

1. Tās dalībvalsts kompetentā institūcija, saskaņā ar kuras tiesību aktiem tiesību uz pabalstiem iegūšana, saglabāšana vai atgūšana ir atkarīga no apdrošināšanas stāža, ciktāl nepieciešams, ņem vērā apdrošināšanas periodus, kas ir izpildīti saskaņā ar kādas citas dalībvalsts tiesību aktiem, tā, it kā tie būtu izpildīti saskaņā ar tās tiesību aktiem.

2. Ja kādas dalībvalsts tiesību aktos noteikta veida pabalstu piešķiršanai noteikts priekšnoteikums par apdrošināšanas periodiem, kam jābūt pildītiem, strādājot īpašā darbā, tad apdrošināšanas periodus, kas pildīti saskaņā ar kādas citas dalībvalsts tiesību aktiem, ņem vērā šo pabalstu piešķiršanai vienīgi tādā gadījumā, ja tie ir pildīti saskaņā ar atbilstīgo shēmu vai, ja tādas nav, tajā pašā profesijā vai, attiecīgi, tajā pašā darbā. Ja, ievērojot šādi izpildītos periodus, attiecīgā persona neatbilst šo pabalstu saņemšanas nosacījumiem, šos periodus ņem vērā, lai piešķirtu pabalstus saskaņā ar vispārējo shēmu vai, ja tādas nav, saskaņā ar to shēmu, ko piemēro fiziska darba strādniekiem vai, attiecīgi, kalpotājiem.

39. pants

Pabalstu piešķiršana

1. Tās dalībvalsts institūcija, kuras tiesību akti bija piemērojami laikā, kad iestājās darba nespēja, kurai sekoja invaliditāte, saskaņā ar šiem tiesību aktiem nosaka, vai attiecīgā persona atbilst nosacījumiem attiecībā uz tiesībām saņemt pabalstus, attiecīgā gadījumā ņemot vērā 38. panta noteikumus.

2. Persona, kas atbilst šā panta 1. punktā minētajiem nosacījumiem, saņem pabalstus vienīgi no minētās institūcijas saskaņā ar tās pārziņā esošajiem tiesību aktiem.

3. Persona, kas neatbilst šā panta 1. punktā minētajiem nosacījumiem, saņem pabalstus, attiecībā uz kuriem viņai joprojām ir tiesības saskaņā ar citas dalībvalsts tiesību aktiem, attiecīgā gadījumā ņemot vērā 38. panta noteikumus.

4. Ja saskaņā ar šā panta 2. vai 3. punktu piemērojamos tiesību aktos paredzēts, ka pabalstu summas ir nosakāmas, ņemot vērā tādu ģimenes locekļu esamību, kas nav bērni, kompetentā institūcija ņem vērā arī tos attiecīgās personas ģimenes locekļus, kuri pastāvīgi dzīvo kādas citas dalībvalsts teritorijā, tā, it kā viņi pastāvīgi dzīvotu atbildīgās valsts teritorijā.

2. iedaļa

Darbinieki, uz ko attiecas vai nu vienīgi tādi tiesību akti, saskaņā ar kuriem invaliditātes pabalsta summa ir atkarīga no apdrošināšanas periodu ilguma, vai šāda veida tiesību akti un I iedaļā minētā veida tiesību akti

40. pants

Vispārīgi noteikumi

1. Darbinieks, uz ko secīgi vai pārmaiņus attiekušies divu vai vairāku dalībvalstu tiesību akti, no kuriem vismaz viens nav tāda veida, kas minēts 37. panta 1. punktā, saņem pabalstus saskaņā ar 3. nodaļas noteikumiem, ko analoģiski piemēro, ņemot vērā 3. punkta noteikumus.

2. Tomēr darbinieks, kuram iestājusies darba nespēja ar tai sekojošu invaliditāti, kamēr uz to attiekušies III pielikumā uzskaitītie tiesību akti, saņem pabalstus saskaņā ar 37. panta 1. punktu ar diviem nosacījumiem:

– ka viņš atbilst šo tiesību aktu nosacījumiem vai citu tā paša veida tiesību aktu nosacījumiem, attiecīgā gadījumā ņemot vērā 38. panta noteikumus, bet neizmantojot apdrošināšanas periodus, kas izpildīti saskaņā ar tādiem tiesību aktiem, kas nav uzskaitīti III pielikumā, un

– ka viņš neatbilst nosacījumiem par tiesībām uz pabalstiem saskaņā ar tādiem tiesību aktiem, kas nav uzskaitīti III pielikumā.

3. Lēmums, ko kādas dalībvalsts institūcija pieņēmusi attiecībā uz pieprasītāja invaliditātes pakāpi, ir saistošs jebkuras citas dalībvalsts attiecīgajai institūcijai, ar noteikumu, ka IV pielikumā ir atzīta atbilstība starp šo valstu tiesību aktiem attiecībā uz invaliditātes pakāpi.

3. iedaļa

Invaliditātes progress

41. pants

1. Gadījumā, kad progresē invaliditāte, par kuru darbinieks saņem pabalstus saskaņā ar vienas vienīgas dalībvalsts tiesību aktiem, ir piemērojami šādi noteikumi:

a) ja uz attiecīgo personu kopš pabalstu saņemšanas nav attiekušies kādas citas dalībvalsts tiesību akti, pirmās še pieminētās valsts kompetentajai institūcijai ir jāpiešķir pabalsti, ņemot vērā pasliktināšanos, saskaņā ar tās pārziņā esošajiem tiesību aktiem;

b) ja uz attiecīgo personu kopš pabalstu saņemšanas ir attiekušies kādas citas vai vairāku citu dalībvalstu tiesību akti, pabalstus viņam piešķir, ņemot vērā pasliktināšanos, saskaņā ar 37. panta 1. punktu vai, attiecīgi, 40. panta 1. vai 2. punktu;

c) ja tā pabalsta vai to pabalstu kopējā summa, kas maksājama saskaņā ar šā punkta b) apakšpunktu, ir mazāka par to pabalsta summu, ko attiecīgā persona saņēma uz tās institūcijas rēķina, kas bija iepriekš atbildīga par maksāšanu, šādai institūcijai jāmaksā viņam tāds papildinājums, kas ir vienāds ar šo abu summu starpību;

d) ja b) apakšpunktā minētajā gadījumā par sākotnējo darba nespēju atbildīgā institūcija ir Nīderlandes institūcija un ja:

i) slimība, kas izraisīja pasliktināšanos, ir tā pati slimība, kas bija par iemeslu pabalstu piešķiršanai saskaņā ar Nīderlandes tiesību aktiem,

ii) šī slimība ir arodslimība tās dalībvalsts tiesību aktu nozīmē, kurai attiecīgā persona bija pakļauta visvēlāk, un dod tai tiesības uz 60. panta 1. punkta b) apakšpunktā minētā papildinājuma izmaksu, un

iii) tiesību akti, kas uz attiecīgo personu attiekušies kopš pabalstu saņemšanas, ir III pielikumā uzskaitīti tiesību akti,

tad Nīderlandes institūcija turpina nodrošināt sākotnējo pabalstu pēc tam, kad notikusi pasliktināšanās, un to pabalstu, kas maksājams saskaņā ar tās dalībvalsts tiesību aktiem, kuras pakļautībā attiecīgā persona atradās visvēlāk, samazina par Nīderlandes pabalsta summu;

e) ja b) apakšpunktā minētajā gadījumā attiecīgajai personai nav tiesību uz pabalstiem uz kādas citas dalībvalsts institūciju rēķina, pirmās valsts kompetentajai iestādei ir jāpiešķir pabalsti saskaņā ar šīs valsts tiesību aktiem, ņemot vērā pasliktināšanos un, attiecīgā gadījumā, 38. panta noteikumus.

2. Gadījumos, kad progresē invaliditāte, par kuru darbinieks saņem pabalstus saskaņā ar divu vai vairāku dalībvalstu tiesību aktiem, pabalstus, ņemot vērā pasliktināšanos, viņam piešķir saskaņā ar 40. panta 1. punkta noteikumiem.

4. iedaļa

Pabalstu atjaunošana pēc tam, kad tie apturēti vai atsaukti – Invaliditātes pabalstu konvertēšana vecuma pabalstos

42. pants

Par pabalstu nodrošināšanu atbildīgās institūcijas noteikšana gadījumā, kad atjauno invaliditātes pabalstus

1. Ja jāatjauno pabalsti pēc tam, kad tie apturēti, par to nodrošināšanu, neskarot 43. panta noteikumus, ir atbildīga tā institūcija vai institūcijas, kas bija atbildīgas par pabalstu nodrošināšanu laikā, kad tie tika apturēti.

2. Ja pēc tam, kad atsaukti pabalsti, attiecīgās personas stāvoklis tai garantē tālāku pabalstu piešķīrumu, tos attiecīgi piešķir saskaņā ar 37. panta 1. punktu vai 40. panta 1. vai 2. punktu.

43. pants

Invaliditātes pabalstu konvertēšana vecuma pabalstos

1. Invaliditātes pabalstus attiecīgā gadījumā konvertē vecuma pabalstos saskaņā ar nosacījumiem, kas izklāstīti tajos tiesību aktos, saskaņā ar kuriem tie piešķirti, un saskaņā ar 3. nodaļas noteikumiem.

2. Jebkura dalībvalsts institūcija, kura ir atbildīga par invaliditātes pabalstu nodrošināšanu, ja kāda persona, kas saņem invaliditātes pabalstus, pamatojoties uz 49. pantu, var iesniegt prasību par vecuma pabalstiem saskaņā ar citu dalībvalstu tiesību aktiem, turpina nodrošināt šādai personai invaliditātes pabalstus, uz kuriem viņai ir tiesības saskaņā ar tās pārziņā esošajiem tiesību aktiem, līdz tam laikam, kad attiecībā uz šo institūciju kļūst piemērojami 1. punkta noteikumi.

3. Ja 2. punktā minētajā gadījumā invaliditātes pabalsti piešķirti saskaņā ar 39. pantu, tad tā institūcija, kura turpina būt atbildīga par šādu pabalstu nodrošināšanu, tomēr var piemērot 49. panta 1. punkta a) apakšpunktu tā, it kā minēto pabalstu saņēmējs atbilstu attiecīgās dalībvalsts tiesību aktu nosacījumiem attiecībā uz tiesībām saņemt vecuma pabalstus, aizstājot 46. panta 2. punkta a) apakšpunktā minēto teorētisko summu ar tādu invaliditātes pabalstu summu, kas jāsaņem no minētās institūcijas.

3. nodaļa

Vecuma pensijas un pensijas nāves gadījumā

44. pants

Vispārīgi noteikumi pabalstu piešķiršanai, ja uz darbinieku ir attiekušies divu vai vairāku dalībvalstu tiesību akti

1. Tāda darbinieka tiesības uz pabalstiem, uz kuru ir attiekušies divu vai vairāku dalībvalstu tiesību akti, vai viņu kā apgādnieku zaudējušo tiesības uz pabalstiem nosaka saskaņā ar šīs nodaļas noteikumiem.

2. Atkarībā no 49. panta noteikumiem, kad ir tikusi iesniegta prasība par pabalsta piešķiršanu, šāds piešķīrums jāveic, ņemot vērā visus tiesību aktus, kas attiekušies uz darbinieku. No šā noteikuma atkāpjas gadījumā, ja attiecīgā persona skaidri un nepārprotami izsaka vēlmi, lai tiktu atlikta vecuma pabalstu piešķiršana, uz kuriem viņam būtu tiesības saskaņā ar vienas vai vairāku dalībvalstu tiesību aktiem, ar noteikumu, ka periodi, kas izpildīti saskaņā ar šiem tiesību aktiem, nav ņemti vērā ar nolūku iegūt tiesības uz pabalstu kādā citā dalībvalstī.

3. Šī nodaļa neattiecas uz pensiju palielinājumiem vai papildinājumiem attiecībā uz bērniem, vai uz bāreņu pensijām, kas piešķirtas saskaņā ar 8. nodaļu.

45. pants

Tādu apdrošināšanas periodu atzīšana attiecībā uz tiesību uz pabalstiem iegūšanu, saglabāšanu vai atgūšanu, kuri izpildīti saskaņā ar tiesību aktiem, kas attiekušies uz darbinieku

1. Tādas dalībvalsts kompetentā institūcija, saskaņā ar kuras tiesību aktiem tiesību uz pabalstiem iegūšana, saglabāšana vai atgūšana ir atkarīga no apdrošināšanas stāža, ciktāl nepieciešams, ņem vērā apdrošināšanas periodus, kas ir izpildīti saskaņā ar jebkuras dalībvalsts tiesību aktiem, tā, it kā tie būtu izpildīti saskaņā ar tās pārziņā esošajiem tiesību aktiem.

2. Ja kādas dalībvalsts tiesību aktos noteikta veida pabalstu piešķiršanai paredzēts priekšnoteikums par apdrošināšanas periodiem, kam jābūt pildītiem profesijā, uz kuru attiecas īpaša shēma, vai, attiecīgā gadījumā, strādājot īpašā darbā, tad apdrošināšanas periodus, kas pildīti saskaņā ar kādas citas dalībvalsts tiesību aktiem, ņem vērā šo pabalstu piešķiršanai vienīgi tādā gadījumā, ja tie ir pildīti saskaņā ar šādu shēmu vai, ja tā nav, tajā pašā profesijā vai, attiecīgi, tajā pašā darbā. Gadījumā, ja, ievērojot šādi izpildītos periodus, attiecīgā persona neatbilst šo pabalstu saņemšanas nosacījumiem, šos periodus ņem vērā, lai piešķirtu pabalstus saskaņā ar vispārējo shēmu vai, ja tādas nav, saskaņā ar to shēmu, ko piemēro fiziska darba strādniekiem vai, attiecīgi, kalpotājiem.

3. Ja tādas dalībvalsts tiesību aktos, kur pabalsta piešķiršana ir atkarīga no tā, ka uz darbinieku attiecas tās tiesību akti, tajā laikā, kad iestājas apdrošināšanas gadījums, nav prasību par apdrošināšanas posmu ilgumu nedz attiecībā uz tiesībām uz pabalstu, nedz attiecībā uz pabalstu aprēķināšanu, jebkurš darbinieks, uz kuru vairs neattiecas šie tiesību akti, šīs nodaļas

izpratnē uzskatāms par tādu, uz ko tie vēl attiecas apdrošināšanas gadījuma iestāšanās mirklī, ja šajā laikā uz viņu attiecas kādas citas dalībvalsts tiesību akti vai, ja tā nav, ja viņš var pamatot pabalstu prasījumu saskaņā ar kādas citas dalībvalsts tiesību aktiem. Tomēr šo pēdējo še minēto nosacījumu uzskata par izpildītu 48. panta 1. punktā minētajā gadījumā.

46. pants

Pabalstu piešķiršana

1. Ja uz darbinieku attiekušies kādas dalībvalsts tiesību akti un ja viņš atbilst tās nosacījumiem par tiesībām uz pabalstiem, un tam nav bijis nepieciešams piemērot 45. panta noteikumus, šīs dalībvalsts kompetentā institūcija saskaņā ar tās pārziņā esošajiem tiesību aktiem nosaka pabalsta summu, kas atbilst to apdrošināšanas periodu kopējam ilgumam, kuri ņemami vērā saskaņā ar šādiem tiesību aktiem.

Šī institūcija arī aprēķina to pabalsta summu, ko saņemtu, ja piemērotu šā panta 2. punkta a) un b) apakšpunktā izklāstītos noteikumus. Ņem vērā vienīgi lielāko no šīm abām summām.

2. Ja uz darbinieku attiekušies kādas dalībvalsts tiesību akti un viņš neatbilst nosacījumiem par tiesībām uz pabalstiem, ja vien netiek ņemti vērā 45. panta noteikumi, tad šīs dalībvalsts kompetentā institūcija piemēro šādus noteikumus:

a) institūcija aprēķina teorētisko pabalsta summu, ko attiecīgā persona varētu pieprasīt, ja visi tie apdrošināšanas periodi, kas izpildīti saskaņā ar dalībvalstu tiesību aktiem, kuri attiekušies uz viņu, būtu izpildīti attiecīgajā valstī saskaņā ar tās pārziņā esošajiem tiesību aktiem pabalsta piešķiršanas dienā. Ja saskaņā ar šiem tiesību aktiem pabalsta summa nav atkarīga no apdrošināšanas periodu ilguma, tad šo summu pieņem par teorētisko summu, kas minēta šajā daļā;

b) šī institūcija tad nosaka faktisko pabalsta summu, balstoties uz iepriekšējā daļā minēto teorētisko summu, un proporcionāli attiecībai starp to apdrošināšanas periodu ilgumu, kas pirms apdrošināšanas gadījuma iestāšanās izpildīts saskaņā ar šīs institūcijas pārziņā esošajiem tiesību aktiem, un kopējo apdrošināšanas periodu ilgumu, kas pirms apdrošināšanas gadījuma iestāšanās izpildīts saskaņā ar visu attiecīgo dalībvalstu tiesību aktiem;

c) ja kopējais apdrošināšanas periodu ilgums, kas izpildīts saskaņā ar visu attiecīgo dalībvalstu tiesību aktiem pirms apdrošināšanas gadījuma iestāšanās, ir lielāks nekā maksimālais periods, kādu pieprasa kādas no šīm dalībvalstīm tiesību akti pilna apmēra pabalsta saņemšanai, šīs valsts kompetentā institūcija, piemērojot šā punkta noteikumus, izpildīto periodu kopējā ilguma vietā ņem vērā šo maksimālo periodu; izmantojot šo aprēķina metodi, šai institūcijai nedrīkst uzlikt lielāka pabalsta izmaksu nekā pilna apmēra pabalsts, ko paredz tās pārziņā esošie tiesību akti;

d) kārtību, kādā ņem vērā dubultperiodus, piemērojot šajā punktā izklāstītos aprēķina noteikumus, nosaka 97. pantā minētajā izpildes regulā.

3. Attiecīgajai personai ir tiesības uz visu to pabalstu summu, kas aprēķināta saskaņā ar 1. un 2. punkta noteikumiem, tādās robežās, ko iezīmē saskaņā ar 2. punkta a) apakšpunktu aprēķināto pabalstu lielākā teorētiskā summa.

Ja ir pārsniegta iepriekšējā daļā minētā summa, jebkura institūcija, kas piemēro 1. punktu,

koriģē savu pabalstu par tādu summu, kas atbilst attiecīgā pabalsta summas proporcionālam samēram pret visu saskaņā ar 1. punktu noteikto pabalstu kopsummu.

4. Ja invaliditātes, vecuma vai apgādnieka zaudējuma pensijai tādu pabalstu kopsumma, kas pienākas no divām vai vairākām dalībvalstīm saskaņā ar 6. panta b) daļā minēto daudzpusējās sociālās nodrošinātības konvenciju, ir mazāka nekā kopsumma, kas pienāktos no šādām dalībvalstīm saskaņā ar 1. un 3. punktu, attiecīgajai personai par labu piemēro šīs nodaļas noteikumus.

47. pants

Papildu noteikumi pabalstu aprēķināšanai

1. Lai aprēķinātu 46. panta 2. punkta a) apakšpunktā minēto teorētisko summu, piemēro šādus noteikumus:

a) ja saskaņā ar kādas dalībvalsts tiesību aktiem pabalstus aprēķina, balstoties uz vidējo algu, vidējo iemaksu, vidējo pieaugumu vai to proporcionālo samēru, kāds apdrošināšanas periodu laikā pastāvēja starp pieprasītāja bruto algu un visu to apdrošināto personu vidējo bruto algu, kas nav mācekļi, šādus vidējos skaitļus vai proporcijas nosaka šīs valsts kompetentā institūcija vienīgi uz tādu apdrošināšanas periodu pamata, kas izpildīti saskaņā ar šīs valsts tiesību aktiem, vai uz bruto algas pamata, ko attiecīgā persona saņēmusi vienīgi šajos periodos;

b) ja saskaņā ar kādas dalībvalsts tiesību aktiem pabalstus aprēķina, balstoties uz algu, iemaksu vai pieaugumu summu, kompetentā institūcija nosaka algas, iemaksas un pieaugumus, kas jāņem vērā attiecībā uz apdrošināšanas periodiem, kuri izpildīti saskaņā ar citu dalībvalstu tiesību aktiem, balstoties uz vidējām algām, iemaksām vai pieaugumiem, kas reģistrēti attiecībā uz apdrošināšanas periodiem, kuri izpildīti saskaņā ar tās pārziņā esošajiem tiesību aktiem;

c) ja saskaņā ar kādas dalībvalsts tiesību aktiem pabalstus aprēķina, balstoties uz standarta algu vai fiksētu summu, kompetentā institūcija tādu algu vai fiksēto summu, kas tai jāņem vērā attiecībā uz apdrošināšanas periodiem, kuri izpildīti saskaņā ar citu dalībvalstu tiesību aktiem, uzskata par līdzvērtīgu tai standarta algai vai fiksētajai summai vai, attiecīgā gadījumā, tādu standarta algu vai fiksētu summu vidējam lielumam, kas atbilst tiem apdrošināšanas periodiem, kuri izpildīti saskaņā ar tās pārziņā esošajiem tiesību aktiem;

d) ja saskaņā ar kādas dalībvalsts tiesību aktiem pabalstus par dažiem periodiem aprēķina, balstoties uz algu summu, savukārt par citiem periodiem tos aprēķina, balstoties uz standarta algu vai fiksētu summu, kompetentā institūcija attiecībā uz apdrošināšanas periodiem, kas izpildīti saskaņā ar citu dalībvalstu tiesību aktiem, ņem vērā algas vai fiksētas summas, kas noteiktas saskaņā ar šī punkta b) vai c) apakšpunktu vai, attiecīgā gadījumā, šo algu vai summu vidējo lielumu; ja pabalstus aprēķina, balstoties uz standarta algām vai uz fiksētu summu par visiem tiem periodiem, kas izpildīti saskaņā ar tās pārziņā esošajiem tiesību aktiem, kompetentā institūcija algu, kura jāņem vērā attiecībā uz apdrošināšanas periodiem, kas izpildīti saskaņā ar citu dalībvalstu tiesību aktiem, uzskata par līdzvērtīgu tādai nosacītajai algai, kura atbilst šai standarta algai vai fiksētajai summai.

2. Dalībvalsts tiesību aktu noteikumus par tādu faktoru pārvērtēšanu, kuri ņemti vērā, aprēķinot pabalstus, piemēro, attiecīgā gadījumā, tādiem faktoriem, kas jāņem vērā šīs valsts kompetentajai institūcijai saskaņā ar 1. punkta noteikumiem, attiecībā uz apdrošināšanas

periodiem, kas izpildīti saskaņā ar citu dalībvalstu tiesību aktiem.

3. Ja saskaņā ar kādas dalībvalsts tiesību aktiem pabalstu summu nosaka, ņemot vērā tādu ģimenes locekļu esamību, kas nav bērni, šīs valsts kompetentā institūcija ņem vērā arī tos attiecīgās personas ģimenes locekļus, kas pastāvīgi dzīvo kompetentās valsts teritorijā.

48. pants

Apdrošināšanas periodi, kas ir mazāki par gadu

1. Neatkarīgi no 46. panta 2. punkta noteikumiem, ja tādu apdrošināšanas periodu kopējais ilgums, kuri ir izpildīti saskaņā ar kādas dalībvalsts tiesību aktiem, nesasniedz vienu gadu, un ja saskaņā ar šiem tiesību aktiem nav iegūti nekādi pabalsti vienīgi uz šo periodu pamata, tad šīs valsts institūcijai nav pienākums piešķirt pabalstus par šādiem periodiem.

2. Katras no pārējām attiecīgajām dalībvalstīm kompetentā institūcija ņem vērā 1. punktā minētos periodus, lai piemērotu 46. panta 2. punkta noteikumus, izņemot b) apakšpunkta noteikumus.

3. Gadījumā, ja, piemērojot 1. punkta noteikumus, visas attiecīgo valstu institūcijas tiktu atbrīvotas no to saistībām, pabalstus piešķir vienīgi saskaņā ar tiesību aktiem pēdējā no tām valstīm, kuru nosacījumiem persona atbilst, tā, it kā visi apdrošināšanas periodi, kas ir izpildīti un ņemti vērā saskaņā ar 45. panta 1. un 2. punktu, būtu izpildīti saskaņā ar šīs valsts tiesību aktiem.

49. pants

Pabalstu aprēķināšana, ja attiecīgā persona vienlaikus neatbilst nosacījumiem, ko noteikuši visi tie tiesību akti, saskaņā ar kuriem izpildīti apdrošināšanas periodi

1. Ja kādā noteiktā laikā attiecīgā persona neatbilst nosacījumiem, ko visi dalībvalstu tiesību akti, kas attiekušies uz šo personu, nosaka attiecībā uz pabalstu nodrošināšanu, ņemot vērā attiecīgā gadījumā 45. panta noteikumus, bet atbilst tikai vienam vai vairākiem no tiem, tad piemēro šādus noteikumus:

a) katra kompetentā institūcija, kuras pārziņā atrodas tiesību akti, kuriem persona atbilst, aprēķina maksājamā pabalsta summu saskaņā ar 46. panta noteikumiem;

b) tomēr:

i) ja attiecīgā persona atbilst vismaz divu valstu tiesību aktu nosacījumiem, neizmantojot apdrošināšanas periodus, kas izpildīti saskaņā ar tiem tiesību aktiem, kuru nosacījumiem tā neatbilst, šos periodus neņem vērā 46. panta 2. punkta nolūkos;

ii) ja attiecīgā persona atbilst vienīgi vienas valsts tiesību aktu nosacījumiem, neizmantojot apdrošināšanas periodus, kas izpildīti saskaņā ar tiem tiesību aktiem, kuru nosacījumiem šī persona neatbilst, maksājamā pabalsta summu aprēķina vienīgi saskaņā ar to tiesību aktu noteikumiem, kuru nosacījumiem tā atbilst, ņemot vērā vienīgi tos periodus, kas izpildīti saskaņā ar šiem tiesību aktiem.

2. Pabalstu vai pabalstus, kas piešķirti saskaņā ar vienas vai vairāku attiecīgo valstu tiesību aktiem, 1. punktā minētajā gadījumā automātiski pārrēķina saskaņā ar 46. pantu, tā, it kā persona atbilstu nosacījumiem, ko pieprasa vienas vai vairāku citu valstu tiesību akti, kam persona bijusi pakļauta, attiecīgā gadījumā ņemot vērā 45. panta noteikumus.

3. Pārrēķinu veic automātiski saskaņā ar 1. punktu un, neskarot 40. panta 2. punktu, tad, kad persona vairs neatbilst nosacījumiem, ko pieprasa vienas vai vairāku attiecīgo valstu tiesību akti.

50. pants

Papildinājuma piešķiršana gadījumā, kad visu saskaņā ar dažādu dalībvalstu tiesību aktiem maksājamo pabalstu kopsumma nesasniedz obligāto minimumu, ko noteikuši tās valsts tiesību akti, kuras teritorijā saņēmējs pastāvīgi dzīvo

Pabalstu saņēmējam, uz kuru attiecas šī nodaļa, tajā valstī, kuras teritorijā viņš pastāvīgi dzīvo un saskaņā ar kuras tiesību aktiem viņam pabalsts pienākas, nevar piešķirt pabalstu, kas ir mazāks par minimālo pabalstu, kurš šajos tiesību aktos paredzēts apdrošināšanas periodam, kas vienāds ar visiem apdrošināšanas periodiem, kuri ņemti vērā maksājumu veikšanai saskaņā ar iepriekšējiem šīs regulas pantiem. Šīs valsts kompetentā institūcija nepieciešamības gadījumā visu laiku, kamēr viņš pastāvīgi dzīvo tās teritorijā, maksā viņam papildinājumu, kas vienāds ar starpību starp to pabalstu kopsummu, kas saņemami saskaņā ar šo nodaļu, un minimālā pabalsta summu.

51. pants

Pabalstu revalorizācija un pārrēķināšana

1. Ja sakarā ar dzīves dārdzības pieaugumu vai pārmaiņām algu apmērā, vai citiem iemesliem, lai veiktu korekciju, attiecīgo valstu pabalstus maina par fiksētu procentu lielumu vai fiksētu summu, šādi procenti vai summa jāpiemēro tieši attiecībā uz saskaņā ar 46. pantu noteiktajiem pabalstiem bez nepieciešamības pārrēķināt saskaņā ar šā panta noteikumiem.

2. No otras puses, ja maina pabalstu noteikšanas metodiku vai to aprēķināšanas noteikumus, tad pārrēķināšanu veic saskaņā ar 46. pantu.

4. nodaļa

Nelaimes gadījumi darbā un arodslimības

1. iedaļa

Tiesības uz pabalstiem

52. pants

Pastāvīgā dzīvesvieta dalībvalstī, kas nav atbildīgā valsts – Vispārīgi noteikumi

Darbinieks, kas cieš nelaimes gadījumā darbā vai iemanto arodslimību un kas pastāvīgi dzīvo tādas dalībvalsts teritorijā, kura nav atbildīgā valsts, savas pastāvīgās dzīvesvietas valstī saņem:

a) materiālas izteiksmes pabalstus, ko kompetentās institūcijas vārdā nodrošina pastāvīgās dzīvesvietas institūcija saskaņā ar šīs institūcijas pārziņā esošajiem tiesību aktiem tā, it kā viņš būtu tajā apdrošināts;

b) skaidrās naudas pabalstus, ko nodrošina kompetentā institūcija saskaņā ar tās pārziņā esošajiem tiesību aktiem. Vienojoties kompetentajai institūcijai un pastāvīgās dzīvesvietas institūcijai, dzīvesvietas institūcija tomēr var nodrošināt šādus pabalstus kompetentās institūcijas vārdā saskaņā ar atbildīgās valsts tiesību aktiem.

53. pants

Pārrobežu darbinieki – Īpašais noteikums

Pārrobežu darbinieks arī var saņemt pabalstus atbildīgās valsts teritorijā. Šādus pabalstus nodrošina kompetentā institūcija saskaņā ar tās valsts tiesību aktiem, tā, it kā šis darbinieks tur dzīvotu pastāvīgi.

54. pants

Uzturēšanās vai pārcelšanās uz pastāvīgu dzīvi atbildīgajā valstī

1. Darbinieks, uz kuru attiecas 52. pants un kurš uzturas atbildīgās valsts teritorijā, saņem pabalstus saskaņā ar šīs valsts tiesību aktiem, pat ja viņš jau ir saņēmis pabalstus pirms savas uzturēšanās šeit. Tomēr šis noteikums neattiecas uz pārrobežu darbiniekiem.

2. Darbinieks, uz kuru attiecas 52. pants un kurš pārceļas uz pastāvīgu dzīvi atbildīgās valsts teritorijā, saņem pabalstus saskaņā ar šīs valsts tiesību aktiem, pat ja viņš jau ir saņēmis pabalstus pirms savas pastāvīgās dzīvesvietas nomaiņas.

55. pants

Uzturēšanās ārpus atbildīgās valsts – Atgriešanās vai pārcelšanās uz pastāvīgu dzīvi citā dalībvalstī pēc tam, kad ciests nelaimes gadījumā vai iemantota arodslimība – Nepieciešamība doties uz citu dalībvalsti, lai saņemtu pienācīgu ārstēšanu

1. Darbiniekam, kurš cieš nelaimes gadījumā darbā vai kurš iemanto arodslimību un:

a) kurš uzturas tādas dalībvalsts teritorijā, kas nav atbildīgā valsts, vai

b) kurš ir ieguvis tiesības uz pabalstiem, kas jāmaksā kompetentajai institūcijai, un kuram šī institūcija ir atļāvusi atgriezties tās dalībvalsts teritorijā, kur viņš pastāvīgi dzīvo, vai pārcelt savu pastāvīgo dzīvesvietu uz citas dalībvalsts teritoriju, vai

c) kuram kompetentā institūcija ir atļāvusi doties uz citas dalībvalsts teritoriju, lai saņemtu tur savam stāvoklim pienācīgu ārstēšanu,

ir tiesības:

i) uz materiālas izteiksmes pabalstiem, ko kompetentās institūcijas vārdā nodrošina uzturēšanās vai pastāvīgās dzīvesvietas institūcija saskaņā ar tās pārziņā esošajiem tiesību aktiem, tā, it kā viņš būtu tajā apdrošināts, tomēr atbildīgās valsts tiesību akti regulē periodu, kurā tiek nodrošināti pabalsti;

ii) uz skaidrās naudas pabalstiem, ko nodrošina kompetentā institūcija saskaņā ar tās pārziņā esošajiem tiesību aktiem. Vienojoties kompetentajai institūcijai un uzturēšanās vai pastāvīgās dzīvesvietas institūcijai, uzturēšanās vai dzīvesvietas institūcija tomēr var nodrošināt šādus pabalstus kompetentās institūcijas vārdā saskaņā ar atbildīgās valsts tiesību aktiem.

2. Atļauju, kas pieprasīta saskaņā ar šā panta 1. punkta b) apakšpunktu, var atteikt tikai tad, ja ir konstatēts, ka attiecīgās personas pārvietošanās kaitētu viņas veselības stāvoklim vai ārstēšanas saņemšanai.

Atļauju, kas pieprasīta saskaņā ar šā panta 1. punkta c) apakšpunktu, nevar atteikt, ja attiecīgajai personai attiecīgo ārstēšanu nevar sniegt tās dalībvalsts teritorijā, kurā šī persona pastāvīgi dzīvo.

56. pants

Nelaimes gadījumi ceļojuma laikā

Nelaimes gadījumu, kas notiek ceļojuma laikā tādas dalībvalsts teritorijā, kura nav atbildīgā valsts, uzskata par notikušu atbildīgās valsts teritorijā.

57. pants

Pabalsti par arodslimībām, ja attiecīgā persona tikusi pakļauta vienam un tam pašam riskam vairākās dalībvalstīs

1. Ja persona, kas iemantojusi arodslimību, saskaņā ar divu vai vairāku dalībvalstu tiesību

aktiem ir veikusi darbību, kas varētu būt izraisījusi šo slimību, pabalstus, ko viņš vai viņu kā apgādnieku zaudējušās personas var pieprasīt, maksā vienīgi saskaņā ar pēdējās no šīm valstīm tiesību aktiem, kuras nosacījumiem viņš atbilst, attiecīgā gadījumā ņemot vērā šā panta 2. un 3. punkta noteikumus

2. Ja saskaņā ar kādas dalībvalsts tiesību aktiem pabalstu piešķiršana par arodslimībām ir atkarīga no nosacījuma, ka attiecīgā slimība pirmo reizi diagnosticēta tās teritorijā, šādu nosacījumu uzskata par izpildītu, ja šī slimība pirmo reizi diagnosticēta kādas citas dalībvalsts teritorijā.

3. Sklerogēnās pneimokoniozes gadījumos piemēro šādus noteikumus:

a) ja saskaņā ar kādas dalībvalsts tiesību aktiem pabalstu piešķiršana par arodslimībām ir atkarīga no nosacījuma, ka attiecīgā slimība diagnosticēta īpašajā termiņā pēc tam, kad bija izbeigta pēdējā darbība, kas varētu būt izraisījusi šo slimību, šīs valsts kompetentā iestāde, pārbaudot laiku, kurā šāda darbība veikta, ciktāl nepieciešams, ņem vērā līdzīgas darbības, kas veiktas saskaņā ar jebkuras citas dalībvalsts tiesību aktiem, tā, it kā tās būtu veiktas saskaņā ar pirmās valsts tiesību aktiem;

a) ja saskaņā ar kādas dalībvalsts tiesību aktiem pabalstu piešķiršana par arodslimībām ir atkarīga no nosacījuma, ka darbība, kas varētu būt izraisījusi attiecīgo slimību, veikta noteikta ilguma laiku, šīs valsts kompetentā iestāde, ciktāl nepieciešams, ņem vērā periodus, kuros šāda darbība veikta saskaņā ar jebkuras citas dalībvalsts tiesību aktiem, tā, it kā tā būtu veikta saskaņā ar pirmās valsts tiesību aktiem;

c) skaidrās naudas pabalstu, tajā skaitā pensiju, izmaksas sadala starp to dalībvalstu kompetentajām institūcijām, kuru teritorijā attiecīgā persona veikusi darbību, kas varētu būt izraisījusi šo slimību. Šo sadalīšanu veic tādā proporcijā, kādā tādu vecuma apdrošināšanas periodu garums, kas izpildīti saskaņā ar katras valsts tiesību aktiem, attiecas pret vecuma apdrošināšanas periodu kopgarumu, kas izpildīti saskaņā ar visu šo valstu tiesību aktiem pabalstu uzsākšanās datumā.

4. Padome pēc Komisijas ierosinājuma vienprātīgi nosaka tās arodslimības, uz kurām attiecina 3. punkta noteikumus.

58. pants

Skaidrās naudas pabalstu aprēķināšana

1. Tādas dalībvalsts kompetenta institūcija, kuras tiesību akti nosaka, ka skaidrās naudas pabalstu aprēķināšana balstās uz vidējo algu, nosaka šo vidējo algu, vienīgi atsaucoties uz tām algām, kas ir apstiprinājušās kā maksātas periodos, kuri izpildīti saskaņā ar minētajiem tiesību aktiem.

2. Tādas dalībvalsts kompetenta institūcija, kuras tiesību akti nosaka, ka skaidrās naudas pabalstu aprēķināšana balstās uz standarta algu, nosaka šo vidējo algu, vienīgi attiecīgā gadījumā atsaucoties uz tādu standarta algu vidējo lielumu, kas atbilst periodiem, kuri izpildīti saskaņā ar minētajiem tiesību aktiem.

3. Tādas dalībvalsts kompetenta institūcija, saskaņā ar kuras tiesību aktiem skaidrās naudas pabalsta summa mainās atkarībā no šīs ģimenes locekļu skaita, ņem vērā arī tos attiecīgās

personas ģimenes locekļus, kuru pastāvīgā dzīves vieta atrodas citas dalībvalsts teritorijā, tā, it kā viņi pastāvīgi dzīvotu atbildīgās valsts teritorijā.

59. pants

Tādas personas transportēšanas izmaksas, kas cietusi nelaimes gadījumā darbā vai slimo ar arodslimību

1. Tādas dalībvalsts kompetentā institūcija, kuras tiesību aktos ir paredzēts uzņemties tādas personas transportēšanas izmaksas, kas cietusi nelaimes gadījumā darbā vai slimo ar arodslimību, vai nu uz viņas pastāvīgo dzīvesvietu, vai slimnīcu, uzņemas šādas izmaksas līdz atbilstīgajai vietai citas dalībvalsts teritorijā, kur šī persona pastāvīgi dzīvo, ar noteikumu, ka šī institūcija iepriekš dod atļauju šādai transportēšanai, pienācīgi ņemot vērā iemeslus, kas to pamato. Šādu atļauju nepieprasa pārrobežu darbiniekiem.

2. Tādas dalībvalsts kompetentā institūcija, kuras tiesību aktos ir paredzēts uzņemties tādas personas mirstīgo atlieku transportēšanas izmaksas, kas gājusi bojā nelaimes gadījumā darbā, līdz apglabāšanas vietai, saskaņā ar tās pārziņā esošajiem tiesību aktiem uzņemas šādas izmaksas līdz atbilstīgajai vietai citas dalībvalsts teritorijā, kur šī persona pastāvīgi dzīvoja laikā, kad notika nelaimes gadījums.

2. iedaļa

Tādas arodslimības progresēšana, par kuru ir piešķirts pabalsts

60. pants

1. Gadījumā, kad progresē arodslimība, par kuru darbinieks ir saņēmis vai saņem pabalstu saskaņā ar kādas dalībvalsts tiesību aktiem, piemērojami šādi noteikumi:

a) ja darbinieks, saņemdams pabalstus, nav bijis nodarbināts saskaņā ar citas dalībvalsts tiesību aktiem, tā ka tiek izraisītas vai progresē attiecīgās slimības, pirmās dalībvalsts kompetentajai institūcijai jāsedz pabalstu izmaksas saskaņā ar tās pārziņā esošajiem tiesību aktiem, ņemot vērā pasliktināšanos;

b) ja darbinieks, saņemdams pabalstus, ir bijis šādi nodarbināts saskaņā ar citas dalībvalsts tiesību aktiem, pirmās valsts kompetentajai institūcijai jāsedz pabalstu izmaksas saskaņā ar tās pārziņā esošajiem tiesību aktiem, neņemot vērā pasliktināšanos. Otrās dalībvalsts kompetentā institūcija piešķir darbiniekam papildinājumu, kura summu nosaka saskaņā ar tās pārziņā esošajiem tiesību aktiem un kas ir vienāda ar starpību starp pabalstu summu, kas pienākas pēc pasliktināšanās, un to summu, kas pienāktos pirms pasliktināšanās saskaņā ar tās pārziņā esošajiem tiesību aktiem, ja minētā slimība nebūtu izcēlusies saskaņā ar šīs valsts tiesību aktiem;

c) ja tādā gadījumā, uz kuru attiecas b) apakšpunkts, darbiniekam, kurš slimo ar sklerogēno pneimokoniozi vai ar tādu slimību, kas noteikta saskaņā ar 57. panta 4. punktu, nav tiesību uz pabalstiem saskaņā ar otrās valsts tiesību aktiem, pirmās valsts kompetentajai institūcijai jānodrošina šādi pabalsti saskaņā ar tās pārziņā esošajiem tiesību aktiem, ņemot vērā pasliktināšanos. Tomēr otrās valsts institūcija sedz starpības izmaksu starp tām skaidras naudas pabalstu summām, ieskaitot pensijas, kas pienākas no pirmās valsts kompetentas

institūcijas, ņemot vērā pasliktināšanos, un atbilstīgo pabalstu summu, kuri pienāktos pirms pasliktināšanās.

2. Gadījumā, kad progresē arodslimība, kas izraisa 57. panta 3. punkta c) apakšpunkta piemērošanu, piemēro šādus noteikumus:

a) tai kompetentajai institūcijai, kura piešķīrusi pabalstus saskaņā ar 57. panta 1. punktu, jānodrošina pabalsti saskaņā ar tās pārziņā esošajiem tiesību aktiem, ņemot vērā pasliktināšanos;

b) skaidrās naudas pabalstu, tajā skaitā pensiju, izmaksas turpina savā starpā dalīt tās institūcijas, kas dalīja agrāko pabalstu izmaksas saskaņā ar 57. panta 3. punkta c) apakšpunktu. Ja persona atkal ir veikusi darbību, kas varētu izraisīt vai pasliktināt attiecīgo arodslimību, vai nu saskaņā ar tādas dalībvalsts tiesību aktiem, kurā šī persona jau bija veikusi tādas pašas iedabas darbību, vai saskaņā ar kādas citas dalībvalsts tiesību aktiem, šādas valsts kompetentā iestāde sedz starpības izmaksu starp pienākošos pabalstu summu, ņemot vērā pasliktināšanos, un to pabalstu summu, kas bija maksājami pirms pasliktināšanās.

3. iedaļa

Dažādi noteikumi

61. pants

Noteikumi par noteiktu tiesību aktu īpašu iezīmju ņemšanu vērā

1. Ja tās dalībvalsts teritorijā, kurā nokļuvis darbinieks, nav apdrošināšanas pret nelaimes gadījumiem darbā vai arodslimībām vai ja šāda apdrošināšana pastāv, bet nav institūcijas, kas būtu atbildīga par materiālas izteiksmes pabalstu nodrošināšanu, šos pabalstus nodrošina tā uzturēšanās vai pastāvīgās dzīvesvietas institūcija, kas ir atbildīga par materiālas izteiksmes pabalstu nodrošināšanu slimības gadījumā.

2. Ja saskaņā ar atbildīgās dalībvalsts tiesību aktiem materiālās izteiksmes pabalstu saņemšana pilnīgi bez maksas ir atkarīga no nosacījuma par darba devēja organizētā medicīnas dienesta izmantošanu, tad materiālas izteiksmes pabalstus, ko nodrošina 52. pantā un 55. panta 1. punktā minētajos gadījumos, uzskata par tādiem, ko nodrošina šāds medicīnas dienests.

3. Ja atbildīgās valsts tiesību aktos ir iekļauta shēma attiecībā uz darba devēja pienākumiem, tad materiālas izteiksmes pabalstus, ko nodrošina 52. pantā un 55. panta 1. punktā minētajos gadījumos, uzskata par tādiem, ko nodrošina pēc kompetentās institūcijas pieprasījuma.

4. Ja atbildīgās valsts tās shēmas būtība, kas attiecas uz kompensāciju par nelaimes gadījumu darbā, nav tāda pati kā obligātajai apdrošināšanai, tad materiālas izteiksmes pabalstus tiešā veidā nodrošina darba devējs vai iesaistītais apdrošinātājs.

5. Ja kādas dalībvalsts tiesību akti tieši vai netieši nosaka, ka nelaimes gadījumi darbā vai arodslimības, kas radušās vai apstiprinājušās agrāk, jāņem vērā, lai novērtētu darba nespējas pakāpi, šīs valsts kompetentā institūcija arī ņem vērā tādus nelaimes gadījumus darbā vai arodslimības, kas radušās vai apstiprinājušās agrāk saskaņā ar kādas citas dalībvalsts tiesību aktiem, tā, it kā tās būtu radušās un apstiprinājušās saskaņā ar tās pārziņā esošajiem tiesību aktiem.

62. pants

Shēma, kas piemērojama tad, ja uzturēšanās vai pastāvīgās dzīvesvietas valstī pastāv vairākas shēmas – Maksimālais pabalstu termiņš

1. Ja uzturēšanās vai pastāvīgās dzīvesvietas valsts tiesību aktos ir vairākas apdrošināšanas shēmas, darbiniekiem, uz kuriem attiecas 52. pants vai 55. panta 1. punkts, piemērojami tās shēmas noteikumi, kas attiecas uz fiziska darba strādniekiem tērauda rūpniecībā. Tomēr tad, ja minētie tiesību akti ietver sevī īpašu shēmu raktuvju un līdzīgu uzņēmumu strādniekiem, šādas shēmas noteikumi piemērojami šai darbinieku kategorijai, ja šādas shēmas administrēšana ietilpst tās uzturēšanās vai pastāvīgās dzīvesvietas institūcijas kompetencē, kurai iesniegts pieteikums.

2. Ja kādas dalībvalsts tiesību aktos ir noteikts maksimālais termiņš, cik ilgi var piešķirt pabalstus, tā institūcija, kuras pārziņā atrodas šie tiesību akti, var ņemt vērā jebkuru periodu, kura laikā citas dalībvalsts institūcija jau ir nodrošinājusi pabalstus.

4. iedaļa

Institūciju savstarpējie norēķini

63. pants

1. Kompetentajām institūcijām ir jākompensē materiālas izteiksmes pabalstu summa, kas nodrošināta to vārdā saskaņā ar 52. pantu un 55. panta 1. punktu.

2. Šā panta 1. punktā minētās kompensācijas nosaka un veic saskaņā ar 97. pantā minētajā ieviešanas regulā paredzēto kārtību, balstoties uz faktisko izdevumu pamatojumu.

3. Divas vai vairākas dalībvalstis vai šo valstu kompetentas iestādes var noteikt citu kompensācijas kārtību, kā arī var atteikties no jebkādiem kompensācijas norēķiniem to jurisdikcijā esošo institūciju starpā.

5. nodaļa

Apbedīšanas pabalsti

64. pants

Apdrošināšanas periodu summēšana

Tādas dalībvalsts kompetentā institūcija, saskaņā ar kuras tiesību aktiem tiesību uz apbedīšanas pabalstiem iegūšana, saglabāšana vai atgūšana ir atkarīga no apdrošināšanas stāža, ciktāl nepieciešams, ņem vērā apdrošināšanas periodus, kas ir izpildīti saskaņā ar kādas citas dalībvalsts tiesību aktiem, tā, it kā tie būtu izpildīti saskaņā ar tās pārziņā esošajiem tiesību aktiem.

65. pants

Tiesības uz pabalstiem gadījumā, kad nāve iestājas vai kad tā persona, kam ir tiesības uz pabalstiem, pastāvīgi dzīvo dalībvalstī, kura nav atbildīgā valsts

1. Ja darbinieks, pensionārs vai pensijas pieprasītājs, vai kāds viņa ģimenes loceklis nomirst tādas dalībvalsts teritorijā, kas nav atbildīgā valsts, tad uzskata, ka nāve iestājusies atbildīgās valsts teritorijā.

2. Kompetentajai institūcijai jāpiešķir apbedīšanas pabalsti, kas maksājami saskaņā ar tās pārziņā esošajiem tiesību aktiem, pat ja persona, kam ir tiesības uz pabalstu, pastāvīgi dzīvo tādas dalībvalsts teritorijā, kas nav atbildīgā valsts.

3. Šā panta 1. un 2. punkta noteikumus piemēro arī tad, ja nāves cēlonis bijis nelaimes gadījums darbā vai arodslimība.

66. pants

Pabalstu nodrošināšana gadījumā, kad nomirst pensionārs, kurš pastāvīgi dzīvoja citā dalībvalstī nekā tā, kuras institūcija bija atbildīga par materiālas izteiksmes pabalstu nodrošināšanu

Gadījumā, ja nomirst pensionārs, kuram bija tiesības saņemt pensiju vai pensijas saskaņā ar vienas vai vairāku dalībvalstu tiesību aktiem, un kurš pastāvīgi dzīvoja citā dalībvalstī nekā tā, kuras institūcija bija atbildīga par materiālas izteiksmes pabalstu nodrošināšanu viņam saskaņā ar 28. pantu, tad apbedīšanas pabalstus, kas maksājami saskaņā ar šīs institūcijas pārziņā esošiem tiesību aktiem, nodrošina šī institūcija uz sava rēķina, tā, it kā pensionārs nāves brīdī būtu pastāvīgi dzīvojis šīs institūcijas dalībvalstī.

Iepriekšējās daļas noteikumus analoģiski piemēro pensionāra ģimenes locekļiem.

6. nodaļa

Bezdarbs

1. iedaļa

Kopēji noteikumi

67. pants

Apdrošināšanas vai nodarbinātības periodu summēšana

1. Tādas dalībvalsts kompetenta iestāde, saskaņā ar kuras tiesību aktiem tiesību uz pabalstiem iegūšana, saglabāšana vai atgūšana ir atkarīga no nosacījuma par apdrošināšanas periodu izpildi, ciktāl nepieciešams, ņem vērā tādus apdrošināšanas vai nodarbinātības periodus, kas izpildīti saskaņā ar kādas citas dalībvalsts tiesību aktiem, tā, it kā tie būtu periodi, kas izpildīti saskaņā ar tās pārziņā esošajiem tiesību aktiem, tomēr ar noteikumu, ka šie nodarbinātības periodi būtu bijuši uzskatāmi par apdrošināšanas periodiem, ja tie būtu izpildīti saskaņā ar

šiem tiesību aktiem.

2. Tādas dalībvalsts kompetentā institūcija, saskaņā ar kuras tiesību aktiem tiesību uz pabalstiem iegūšana, saglabāšana vai atgūšana ir atkarīga no darba stāža, ciktāl nepieciešams, ņem vērā tādus apdrošināšanas vai nodarbinātības periodus, kas ir izpildīti saskaņā ar kādas citas dalībvalsts tiesību aktiem, tā, it kā tie būtu tādi nodarbinātības periodi, kas izpildīti saskaņā ar tās pārziņā esošajiem tiesību aktiem.

3. Izņemot gadījumus, kas minēti 71. panta 1. punkta a) apakšpunkta ii) ievilkumā un b) apakšpunkta ii) ievilkumā, 1. un 2. punkta noteikumu piemērošana ir atkarīga no nosacījuma, lai attiecīgā personā būtu vēlākajā no reizēm izpildījusi:

– šā panta 1. punkta gadījumā – apdrošināšanas periodus,

– šā panta 2. punkta gadījumā – nodarbinātības periodus

saskaņā ar to tiesību aktu noteikumiem, saskaņā ar kuriem šie pabalsti ir pieprasīti.

4. Ja tā perioda ilgums, kurā var piešķirt pabalstus, ir atkarīgs no apdrošināšanas vai nodarbinātības periodu ilguma, attiecīgi piemēro 1. vai 2. punkta noteikumus.

68. pants

Pabalstu aprēķināšana

1. Tādas dalībvalsts kompetentā institūcija, kuras tiesību akti paredz noteikumu, ka pabalstu aprēķināšanai jābalstās uz iepriekšējās algas summu, ņem vērā tikai tādu algu, ko attiecīgā persona saņēma attiecībā par savu pēdējo nodarbinātību šīs valsts teritorijā. Tomēr ja attiecīgā persona savas pēdējās nodarbinātības laikā šajā teritorijā atradusies mazāk nekā četras nedēļas, pabalstus aprēķina, balstoties uz parasto algu, kas vietā, kur bezdarbnieks pastāvīgi dzīvo vai uzturas, atbilst nodarbinātībai, kas ir līdzvērtīga vai līdzīga viņa pēdējai nodarbinātībai citas dalībvalsts teritorijā.

2. Tādas dalībvalsts kompetenta institūcija, saskaņā ar kuras tiesību aktiem pabalstu summa mainās atkarībā no šīs ģimenes locekļu skaita, ņem vērā arī tos attiecīgās personas ģimenes locekļus, kuru pastāvīgā dzīves vieta atrodas citas dalībvalsts teritorijā, tā, it kā viņi pastāvīgi dzīvotu atbildīgās valsts teritorijā. Šo noteikumu nepiemēro, ja ģimenes locekļu pastāvīgās dzīvesvietas valstī kādai citai personai ir tiesības uz bezdarbnieka pabalstiem, kuru aprēķināšanai ir ņemti vērā šie ģimenes locekļi.

2. iedaļa

Bezdarbnieki, kas dodas uz dalībvalsti, kura nav atbildīgā valsts

69. pants

Nosacījumi un ierobežojumi tiesību uz pabalstiem saglabāšanai

1. Darbinieks, kurš ir pilna apmēra bezdarbnieks un kurš atbilst dalībvalsts tiesību aktu nosacījumiem par tiesībām uz pabalstiem, un kurš dodas uz vienu vai vairākās citām

dalībvalstīm, lai meklētu tur darbu, saglabā tiesības uz šādiem pabalstiem saskaņā ar šeit norādītajiem nosacījumiem un šeit norādītajās robežās:

a) nepieciešams, lai viņš pirms aizbraukšanas būtu reģistrējies atbildīgās valsts nodarbinātības dienestā kā darba meklētājs un vismaz četras nedēļas kopš palikšanas bez darba būtu bijis tā rīcībā. Kompetentie dienesti vai institūcijas tomēr var atļaut viņam aizbraukt pirms šāda termiņa beigām;

b) nepieciešams, lai viņš reģistrētos kā darba meklētājs katras tādas dalībvalsts nodarbinātības dienestā, uz kurieni viņš dodas, un būtu pakļauts tur organizētajai pārbaudes kārtībai. Šo nosacījumu uzskata par izpildītu attiecībā uz laika posmu pirms reģistrēšanās, ja attiecīgā persona ir reģistrējusies septiņu dienu laikā kopš dienas, kad pārstāja būt tās valsts nodarbinātības dienestu rīcībā, no kuras aizbrauca. Izņēmuma gadījumos kompetentie dienesti vai institūcijas var pagarināt šo termiņu;

c) tiesības uz pabalstiem turpina saglabāties ne vairāk kā trīs mēnešus kopš dienas, kad attiecīgā persona pārstājusi būt tās valsts nodarbinātības dienestu rīcībā, no kuras tā aizbrauca, ar noteikumu, ka kopējais pabalstu ilgums nepārsniedz to pabalstu ilgumu, uz kādu šai personai bija tiesības saskaņā ar šīs valsts tiesību aktiem. Turklāt sezonas darbiniekiem šādu ilgumu var ierobežot līdz tādam laika posmam, kas atlicis līdz tās sezonas beigām, attiecībā uz kuru viņš bija pieņemts darbā.

2. Ja attiecīgā persona atgriežas atbildīgajā valstī, pirms ir beidzies laika posms, kurā tai ir tiesības uz pabalstiem saskaņā ar 1. punkta c) apakšpunktu, šai personai joprojām ir tiesības uz pabalstiem saskaņā ar šīs valsts tiesību aktiem; šī persona zaudē visas tiesības uz pabalstiem saskaņā ar atbildīgās valsts tiesību aktiem, ja neatgriežas, pirms ir beidzies šis termiņš. Izņēmuma gadījumos kompetentie dienesti vai institūcijas var pagarināt šo termiņu.

3. Uz šā panta 1. punkta noteikumiem var atsaukties tikai vienu reizi starp diviem nodarbinātības periodiem.

4. Ja atbildīgā valsts ir Beļģija, bezdarbnieks, kurš tur atgriežas pēc tam, kad beidzies trīs mēnešu laika posms, kas izklāstīts šā panta 1. punkta c) apakšpunktā, neatbilst pabalstu piešķiršanas nosacījumiem šajā valstī, kamēr viņš nav bijis tur nodarbināts vismaz trīs mēnešus.

70. pants

Noteikumi par pabalstiem un kompensācijām

1. Šīs regulas 69. panta 1. punktā minētajā gadījumā pabalstus nodrošina katras tādas valsts institūcijas, uz kurieni bezdarbnieks dodas darba meklējumos.

Tādas dalībvalsts kompetentajai institūcijai, kuras tiesību akti attiekušies uz šo darbinieku viņa pēdējās nodarbinātības laikā, ir jāatmaksā šādu pabalstu summa.

2. Šā panta 1. punktā minētās kompensācijas nosaka un veic saskaņā ar 97. pantā minētajā ieviešanas regulā paredzēto kārtību, balstoties uz faktisko izdevumu pamatojumu vai uz kopsummas maksājumiem.

3. Divas vai vairākas dalībvalstis vai šo valstu kompetentās iestādes var noteikt citu

kompensācijas kārtību, kā arī var atteikties no jebkādiem kompensācijas norēķiniem to jurisdikcijā esošo institūciju starpā.

3. iedaļa

Bezdarbnieki, kas savas pēdējās nodarbinātības laikā pastāvīgi dzīvojuši dalībvalstī, kura nav atbildīgā valsts

71. pants

1. Bezdarbnieks, kas savas pēdējās nodarbinātības laikā pastāvīgi dzīvoja kādas dalībvalsts teritorijā, kura nav atbildīgā valsts, saņem pabalstus saskaņā ar šādiem noteikumiem:

a) i) pārrobežu darbinieks, kurš ir daļēji vai periodiski bez darba tajā uzņēmumā, kas viņu nodarbina, saņem pabalstus saskaņā ar atbildīgās valsts tiesību aktiem, tā, it kā viņš pastāvīgi dzīvotu šīs valsts teritorijā; šos pabalstus nodrošina kompetentā institūcija;

ii) pārrobežu darbinieks, kurš ir pilnīgs bezdarbnieks, saņem pabalstus saskaņā ar tās dalībvalsts tiesību aktiem, kuras teritorijā viņš pastāvīgi dzīvo, tā, it kā uz viņu būtu attiekušies šie tiesību akti viņa pēdējās nodarbinātības laikā; pastāvīgās dzīvesvietas institūcija nodrošina šādus pabalstus uz sava rēķina;

b) i) darbinieks, kurš nav pārrobežu darbinieks un kurš ir daļēja, periodiska vai pilnīgs bezdarbnieks, un kurš paliek sava darba devēja rīcībā vai nodarbinātības dienestu rīcībā atbildīgās valsts teritorijā, saņem pabalstus saskaņā ar šīs valsts tiesību aktiem tā, it kā viņš pastāvīgi dzīvotu tās teritorijā; šos pabalstus nodrošina kompetentā institūcija;

ii) darbinieks, kurš nav pārrobežu darbinieks un kurš ir pilnīgs bezdarbnieks, un kurš ir pieteicies būt nodarbinātības dienestu rīcībā tās dalībvalsts teritorijā, kur viņš pastāvīgi dzīvo, vai kurš atgriežas šajā valstī, saņem pabalstus saskaņā ar šīs valsts tiesību aktiem tā, it kā viņš šeit būtu bijis nodarbināts visvēlāk; pastāvīgās dzīvesvietas institūcija nodrošina šādus pabalstus uz sava rēķina. Tomēr gadījumā, ja šādam darbiniekam iestājas tiesības uz pabalstiem uz tās dalībvalsts kompetentas institūcijas rēķina, kuras tiesību aktiem viņš bija pakļauts visvēlāk, viņš saņem pabalstus saskaņā ar 69. panta noteikumiem. Pabalstu saņemšana saskaņā ar tās valsts tiesību aktiem, kurā viņš pastāvīgi dzīvo, tiek apturēta uz jebkuru laika periodu, kurā bezdarbnieks saskaņā ar 69. pantu var iesniegt prasību attiecībā uz pabalstiem saskaņā ar tiem tiesību aktiem, kam viņš bija pakļauts visvēlāk.

2. Bezdarbnieks laikā, kamēr viņam ir tiesības uz pabalstiem saskaņā ar šā panta 1. punkta a) apakšpunkta i) ievilkumu vai b) apakšpunkta i) ievilkumu, nevar iesniegt prasību par pabalstiem saskaņā ar tās dalībvalsts tiesību aktiem, kuras teritorijā viņš pastāvīgi dzīvo.

7. nodaļa

Ģimenes pabalsti un vienreizēji ģimenes pabalsti algotiem darbiniekiem un bezdarbniekiem

1. iedaļa

Kopēji noteikumi

72. pants

Nodarbinātības periodu summēšana

Ja kādas dalībvalsts tiesību aktos tiesību iegūšanai uz pabalstiem paredzēts priekšnoteikums par nodarbinātības periodu izpildi, šīs valsts kompetentā institūcija, ciktāl nepieciešams, ņem vērā tādus nodarbinātības periodus, kas izpildīti jebkurā citā dalībvalstī, tā, it kā tie būtu izpildīti saskaņā ar tās tiesību aktiem.

2. iedaļa

Darbinieki un bezdarbnieki, kuru ģimenes pastāvīgi dzīvo dalībvalstī, kas nav atbildīgā valsts

73. pants

Darbinieki

1. Darbiniekam, uz kuru attiecas kādas dalībvalsts, bet ne Francijas, tiesību akti, ir tiesības uz ģimenes pabalstiem, ko paredz pirmās dalībvalsts tiesību akti, tādiem viņa ģimenes locekļiem, kas pastāvīgi dzīvo kādas citas dalībvalsts teritorijā, tā, it kā viņi pastāvīgi dzīvotu pirmās valsts teritorijā.

2. Darbiniekam, uz kuru attiecas Francijas tiesību akti, ir tiesības attiecībā uz tādiem viņa ģimenes locekļiem, kuri pastāvīgi dzīvo kādas dalībvalsts teritorijā, bet ne Francijā, uz vienreizējiem ģimenes pabalstiem, ko paredz šādas dalībvalsts tiesību akti; darbiniekam jāatbilst nosacījumiem par nodarbinātību, uz kuriem balstās Francijas tiesību akti par tiesībām uz šādiem pabalstiem.

3. Tomēr darbiniekam, uz kuru attiecas Francijas tiesību akti saskaņā ar 14. panta 1. punkta a) apakšpunktu, ir tiesības uz ģimenes pabalstiem, ko paredz Francijas tiesību akti un kas ir izklāstīti V pielikumā, par viņa ģimenes locekļiem, kas viņam seko uz tās dalībvalsts teritoriju, kur viņš tiek norīkots.

74. pants

Bezdarbnieki

1. Bezdarbniekam, kurš saņem bezdarbnieka pabalstus saskaņā ar kādas dalībvalsts, bet ne Francijas, tiesību aktiem, ir tiesības uz ģimenes pabalstiem, ko paredz pirmās dalībvalsts tiesību akti, tādiem viņa ģimenes locekļiem, kas pastāvīgi dzīvo kādas citas dalībvalsts

teritorijā, tā, it kā viņi pastāvīgi dzīvotu pirmās valsts teritorijā.

2. Bezdarbniekam, kurš saņem bezdarbnieka pabalstus saskaņā ar Francijas tiesību aktiem, ir tiesības attiecībā uz tādiem viņa ģimenes locekļiem, kas pastāvīgi dzīvo kādā dalībvalstī, bet ne Francijā, uz vienreizējiem ģimenes pabalstiem, ko paredz tās valsts tiesību akti, kuras teritorijā pastāvīgi dzīvo šie ģimenes locekļi.

75. pants

Noteikumi par pabalstiem un kompensācijām

1. a) Gadījumos, kas minēti 73. panta 1. un 3. punktā, ģimenes pabalstus nodrošina tās valsts kompetentā institūcija, kuras tiesību akti attiecas uz darbinieku, un gadījumā, kas minēts 74. panta 1. punktā, tos nodrošina tās valsts kompetentā institūcija, saskaņā ar kuras tiesību aktiem bez darba palikušais darbinieks saņem bezdarbnieka pabalstus. Tos nodrošina saskaņā ar šādas institūcijas pārziņā esošiem noteikumiem, ja fiziskā vai juridiskā persona, kurai maksājami šādi pabalsti, uzturas, pastāvīgi dzīvo vai atrodas atbildīgās valsts teritorijā vai citas dalībvalsts teritorijā.

b) Tomēr gadījumā, ja tā persona, kurai būtu nodrošināmi ģimenes pabalsti, neizmanto tos ģimenes locekļu uzturēšanai, kompetentā institūcija atbilstīgi tās pienākumiem nodrošina minētos pabalstus tai fiziskajai vai juridiskajai personai, kura faktiski uztur ģimenes locekļus, kā to pieteikusi un pārstāv viņu pastāvīgās dzīvesvietas institūcija vai tā institūcija vai organizācija, ko šim nolūkam norīkojusi viņu pastāvīgās dzīvesvietas kompetentā iestāde.

c) Divas vai vairākas dalībvalstis saskaņā ar 8. pantu var vienoties par to, ka kompetentā institūcija nodrošina ģimenes pabalstus, kas saskaņā ar vienas vai vairāku valstu tiesību aktiem maksājami fiziskām vai juridiskām personām, kuras faktiski uztur šos ģimenes locekļus, vai nu tiešā veidā, vai ar viņu pastāvīgās dzīvesvietas institūcijas starpniecību.

2. a) Gadījumos, kas minēti 73. panta 2. punktā un 74. gada 2. punktā, vienreizējus ģimenes pabalstus nodrošina ģimenes locekļu pastāvīgās dzīvesvietas institūcija saskaņā ar šīs institūcijas pārziņā esošajiem tiesību aktiem.

b) Tomēr gadījumā, ja saskaņā ar šiem tiesību aktiem vienreizējie ģimenes pabalsti jānodrošina darbiniekam, iepriekšējā apakšpunktā minētā institūcija izmaksā šādus vienreizējos pabalstus fiziskajām vai juridiskajām personām, kas faktiski uztur ģimenes locekļus viņu pastāvīgajā dzīvesvietā vai, attiecīgā gadījumā, tiešā veidā ģimenes locekļiem.

c) Kompetentā institūcija atmaksā pilnu to vienreizējo pabalstu summu, kas nodrošināti saskaņā ar iepriekšējiem apakšpunktiem. Kompensācijas nosaka un veic saskaņā ar 97. pantā minētajā ieviešanas regulā paredzēto kārtību.

76. pants

Prioritātes noteikumi gadījumos, kad pārklājas tiesības uz ģimenes pabalstiem vai vienreizējiem ģimenes pabalstiem saskaņā ar 73. un 74. pantu sakarā ar brīvās profesijas darbību vai arodu ģimenes locekļu pastāvīgās dzīvesvietas valstī

Tiesības uz ģimenes pabalstiem vai vienreizējiem ģimenes pabalstiem saskaņā ar 73. un 74.

pantu tiek apturētas, ja sakarā ar brīvās profesijas darbību vai arodu ģimenes pabalsti vai vienreizējie ģimenes pabalsti ir arī maksājami saskaņā ar tās dalībvalsts tiesību aktiem, kuras teritorijā pastāvīgi dzīvo ģimenes locekļi.

8. nodaļa

Pabalsti pensionāru apgādībā esošiem bērniem un bāreņiem

77. pants

Pensionāru apgādībā esoši bērni

1. Šajā pantā termins "pabalsti" nozīmē vienreizējus ģimenes pabalstus personām, kas saņem vecuma pensiju, invaliditātes pensiju vai pensiju par nelaimes gadījumu darbā vai par arodslimību, un šādu pensiju palielinājumus vai papildinājumus pie šādām pensijām attiecībā uz šādu pensionāru bērniem, izņemot tādus papildinājumus, kas piešķirti saskaņā ar apdrošināšanas shēmām pret nelaimes gadījumiem darbā un arodslimībām.

2. Pabalstus piešķir saskaņā ar šādiem noteikumiem, neatkarīgi no tā, kurā valstī pastāvīgi dzīvo pensionārs vai bērni:

a) pensionāram, kurš saņem pensiju saskaņā ar vienas pašas dalībvalsts tiesību aktiem – saskaņā ar tās dalībvalsts tiesību aktiem, kura ir atbildīga par pensiju;

b) pensionāram, kurš saņem pensiju saskaņā ar vairāk nekā vienas dalībvalsts tiesību aktiem:

i) saskaņā ar jebkuras šādas dalībvalsts tiesību aktiem, kurā viņš pastāvīgi dzīvo, ar noteikumu, ka, attiecīgā gadījumā ņemot vērā 79. panta 1. punkta a) apakšpunktu, tiesības uz vienu no 1. punktā minētajiem pabalstiem ir iegūtas saskaņā ar šīs valsts tiesību aktiem, vai

ii) citos gadījumos saskaņā ar tiem tiesību aktiem, ar kuriem saskaņā viņš ir izpildījis garāko apdrošināšanas periodu, ar noteikumu, ka attiecīgā gadījumā ņemot vērā 79. panta 1. punkta a) apakšpunktu, tiesības uz vienu no i) daļā minētajiem pabalstiem ir iegūtas saskaņā ar šādiem tiesību aktiem; ja saskaņā ar šādiem tiesību aktiem nav iegūtas tiesības uz pabalstu, tad nosacījumus šādu tiesību iegūšanai saskaņā ar citu attiecīgo valstu tiesību aktiem izskata tādu apdrošināšanas periodu garumu dilstošā secībā, kuri izpildīti saskaņā ar šo valstu tiesību aktiem.

78. pants

Bāreņi

1. Šajā pantā termins "pabalsti" nozīmē vienreizējus ģimenes pabalstus un, attiecīgā gadījumā, papildu vai īpašus pabalstus bāreņiem un bāreņu pensijas, izņemot tādas, kas piešķirtas saskaņā ar apdrošināšanas shēmām pret nelaimes gadījumiem darbā un arodslimībām.

2. Bāreņu pabalstus piešķir saskaņā ar šādiem noteikumiem, neatkarīgi no tā, kuras dalībvalsts teritorijā pastāvīgi dzīvo vai atrodas bārenis vai tā fiziskā vai juridiskā persona, kas viņu faktiski uztur;

a) tāda nomiruša darbinieka bārenim, uz kuru attiekušies vienas dalībvalsts tiesību akti, vienīgi saskaņā ar šīs valsts tiesību aktiem;

b) tāda nomiruša darbinieka bārenim, uz kuru attiekušies vairāku dalībvalstu tiesību akti:

i) saskaņā ar tās dalībvalsts tiesību aktiem, kurā bārenis pastāvīgi dzīvo, ar noteikumu, ka, attiecīgā gadījumā ņemot vērā 79. panta 1. punkta a) apakšpunktu, tiesības uz vienu no 4. punktā minētajiem pabalstiem ir iegūtas saskaņā ar šīs valsts tiesību aktiem, vai

i) citos gadījumos saskaņā ar tās dalībvalsts tiesību aktiem, kurā nomirušais darbinieks bija izpildījis garāko apdrošināšanas periodu, ar noteikumu, ka, attiecīgā gadījumā ņemot vērā 79. panta 1. punkta a) apakšpunktu, tiesības uz vienu no 1. punktā minētajiem pabalstiem ir iegūtas saskaņā ar šīs valsts tiesību aktiem; ja saskaņā ar šādiem tiesību aktiem nav iegūtas tiesības, tad nosacījumus šādu tiesību iegūšanai saskaņā ar citu attiecīgo valstu tiesību aktiem izskata tādu apdrošināšanas periodu garumu dilstošā secībā, kuri izpildīti saskaņā ar šo valstu tiesību aktiem.

Tomēr tie dalībvalsts tiesību akti, kas piemērojami attiecībā uz noteikumiem par 77. pantā minētajiem pabalstiem pensionāru bērniem, turpina būt piemērojami pēc minētā pensionāra nāves attiecībā uz noteikumiem par pabalstiem viņa bāreņiem.

79. pants

Kopīgie noteikumi par pabalstiem pensionāru apgādībā esošiem bērniem un bāreņiem

1. Pabalstus 77. un 78. panta nozīmē saskaņā ar tiesību aktiem, kas noteikti, piemērojot minēto pantu noteikumus, nodrošina tā institūcija, kas ir atbildīga par šādu tiesību aktu administrēšanu, uz sava rēķina tā, it kā uz pensionāru vai nomirušo darbinieku būtu attiekušies vienīgi atbildīgās valsts tiesību akti.

Tomēr:

a) ja šie tiesību akti nosaka, ka tiesību uz pabalstiem iegūšana, saglabāšana vai atgūšana ir atkarīga no apdrošināšanas periodu vai nodarbinātības periodu ilguma, šādus ilgumus nosaka, attiecīgā gadījumā ņemot vērā 45. vai 72. panta noteikumus;

b) ja šie tiesību akti nosaka, ka pabalstu summu aprēķina, pamatojoties uz pensijas lielumu, vai tā ir atkarīga no apdrošināšanas periodu ilguma, šo pabalstu summu aprēķina, balstoties uz teorētisko summu, kas noteikta saskaņā ar 46. panta 2. punktu.

2. Gadījumā, kad, piemērojot 77. panta 2. punkta b) apakšpunkta ii) ievilkumā un 78. panta 2. punkta b) apakšpunkta ii) ievilkumā izklāstītos noteikumus, atbildīgas kļūtu vairākas dalībvalstis, pastāvot vienādam apdrošināšanas periodu garumam, pabalstus 77. vai, attiecīgi, 78. panta nozīmē piešķir saskaņā ar tās dalībvalsts tiesību aktiem, kuri uz darbinieku attiekušies visvēlāk.

3. Tiesības uz pabalstiem, kas pienākas saskaņā ar 2. punktu un 77. un 78. pantu, aptur, ja bērniem iestājas tiesības uz ģimenes pabalstiem vai vienreizējiem ģimenes pabalstiem saskaņā ar kādas dalībvalsts tiesību aktiem sakarā ar profesionālu darbību vai arodu. Šādā gadījumā attiecīgās personas uzskata par darbinieka ģimenes locekļiem.

VI SADAĻA

Viesstrādnieku sociālā nodrošinājuma administratīvā komisija

80. pants

Komisijas sastāvs un darba metodes

1. Pie Eiropas Kopienu Komisijas izveido Viesstrādnieku sociālā nodrošinājuma administratīvo komisiju (še turpmāk sauktu "Administratīvā komisija"), kuru veido katras dalībvalsts valdības pārstāvis, nepieciešamības gadījumā palīdzot ekspertiem padomdevējiem. Eiropas Kopienu Komisijas pārstāvis apmeklē Administratīvās komisijas sanāksmes padomdevēja statusā.

2. Administratīvajai komisijai tehniskos jautājumos palīdz Starptautiskā darba organizācija saskaņā ar nolīgumiem, ko šajā nolūkā noslēgusi Eiropas Ekonomikas kopiena un Starptautiskā darba organizācija.

3. Administratīvās komisijas noteikumus sastāda, savstarpēji vienojoties tās dalībniekiem.

Lēmumus 81. panta a) punktā minēto jautājumu skaidrojumā pieņem vienpātīgi. Tiem piešķir pienācīgu publicitāti.

4. Sekretariāta pakalpojumus Administratīvajai komisijai nodrošina Eiropas Kopienu Komisija.

81. pants

Administratīvās komisijas uzdevumi

Administratīvajai komisijai ir šādi pienākumi:

a) nodarboties ar visiem administratīviem jautājumiem un to jautājumu skaidrojumu, kas rodas no šīs regulas un tai sekojošām regulām, vai no jebkura noslēgtā nolīguma vai vienošanās, neskarot attiecīgo iestāžu, institūciju un personu tiesības izmantot procedūras un tiesu iestādes, kas paredzētas dalībvalstu tiesību aktos, šajā regulā vai Līgumā;

b) pēc kompetento iestāžu, institūciju un dalībvalstu tiesu pieprasījuma veikt visus dokumentu tulkojumus attiecībā uz šīs regulas ieviešanu, un jo īpaši tulkojumus prasījumiem, ko iesniegušas personas, kurām var būt tiesības uz pabalstu saskaņā ar šo regulu;

c) veicināt un attīstīt sadarbību starp dalībvalstīm sociālā nodrošinājuma jautājumos, jo īpaši attiecībā uz veselības aizsardzību un sociāliem jautājumiem kopīgās interesēs;

d) veicināt un attīstīt sadarbību starp dalībvalstīm, lai, ievērojot administratīvo pārvaldes metožu attīstību, paātrinātu pabalstu piešķiršanu, jo īpaši tādu pabalstu piešķiršanu, kas saskaņā ar šo regulu pienākas invaliditātes, vecuma un nāves (pensijas) gadījumā;

e) apkopot tos faktorus, kas jāņem vērā, lai izveidotu norēķinus attiecībā uz izmaksām, kuras saskaņā ar šo regulu jāsedz dalībvalstu institūcijai, un pieņemt ikgadējos norēķinus starp minētajām institūcijām;

f) uzņemties citas funkcijas, kas atbilst tās kompetencei saskaņā ar šīs regulas un turpmāko regulu noteikumiem vai jebkādu nolīgumu un vienošanos;

g) iesniegt Eiropas Ekonomikas kopienu Komisijai priekšlikumus turpmāku regulu izstrādāšanai un šīs un turpmāko regulu pārskatīšanai.

V SADAĻA

Viesstrādnieku sociālā nodrošinājuma konsultatīvā komiteja

82. pants

Komitejas izveidošana, sastāvs un darba metodes

1. Ar šo tiek izveidota Viesstrādnieku sociālā nodrošinājuma konsultatīvā komiteja (še turpmāk saukta "Konsultatīvā komiteja"), kurā ir trīsdesmit seši locekļi, no katras dalībvalsts:

a) divi valdības pārstāvji, no kuriem vismaz vienam jābūt Administratīvās komisijas loceklim;

b) divi arodbiedrību pārstāvji;

c) divi darba devēju organizāciju pārstāvji.

Katrai no augstāk minētajām kategorijām norīko vietnieku attiecībā uz katru dalībvalsti.

2. Konsultatīvās komitejas locekļus un viņu vietniekus ieceļ Padome, kura, izvēloties pārstāvjus no arodbiedrībām un darba devēju organizācijām, cenšas Komitejā panākt attiecīgo pietiekamu dažādo nozaru pārstāvniecību.

Komisijas locekļu un viņu vietnieku sarakstu Padome publicē "Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī".

3. Komitejas locekļu un viņu vietnieku pilnvaru termiņš ir divi gadi. Viņus var iecelt amatā atkārtoti. Pilnvaru laikam beidzoties, locekļi un viņu vietnieki paliek amatā līdz viņu aizstāšanai vai atkārtotai iecelšanai.

4. Konsultatīvās komitejas priekšsēdētājs ir Komisijas loceklis vai viņa pārstāvis. Priekšsēdētājs nebalso.

5. Konsultatīvā komiteja sapulcējas vismaz reizi gadā. To sasauc priekšsēdētājs vai nu pēc savas ierosmes, vai pēc viņam iesniegta rakstiska pieprasījuma, ko pieprasa vismaz viena trešdaļa locekļu. Šādā pieteikumā jābūt konkrētiem priekšlikumiem attiecībā uz dienas kārtību.

6. Pēc priekšsēdētāja ierosinājuma Konsultatīvā komiteja var nolemt izņēmuma apstākļos izmantot jebkuras tādas personas vai organizāciju pārstāvja padomus, kam ir liela pieredze

sociālās nodrošinātības lietās. Turklāt Komiteja saņem tehnisko palīdzību no Starptautiskās darba organizācijas ar tādiem pašiem nosacījumiem kā Administratīvā komisija, balstoties uz nolīgumu, kas noslēgts starp Eiropas Ekonomikas kopienu un Starptautisko darba organizāciju.

7. Konsultatīvās komitejas atzinumos un priekšlikumos jābūt to iemeslu izklāstam, uz ko tie balstīti. Tos pieņem ar absolūto balsu vairākumu.

Komiteja ar tās locekļu vairākumu sastāda savus kārtības noteikumus, ko apstiprina Padome pēc tam, kad saņemts Komisijas atzinums.

8. Sekretariāta pakalpojumus Konsultatīvajai komitejai nodrošina Eiropas Kopienu komisija.

83. pants

Konsultatīvās komitejas uzdevumi

Konsultatīvā komiteja ir pilnvarota pēc Eiropas Ekonomikas kopienu vai Administratīvās komisijas pieprasījuma vai pēc savas ierosmes:

a) pārbaudīt vispārējus jautājumus vai principiālus jautājumus un problēmas, kas rodas no tādas regulas īstenošanas, kas pieņemta sakarā ar Līguma 51. panta noteikumiem;

b) sniegt lietās atzinumus Administratīvajai komisijai un jebkādus regulu pārskatīšanas priekšlikumus.

VI SADAĻA

DAŽĀDI NOTEIKUMI

84. pants

Sadarbība starp kompetentām iestādēm

1. Dalībvalstu kompetentās iestādes sniedz cita citai visu informāciju, kas attiecas uz:

a) pasākumiem, kuri veikti šīs regulas īstenošanai;

b) pārmaiņām to tiesību aktos, kuras varētu ietekmēt šīs regulas īstenošanu.

2. Šīs regulas īstenošanas nolūkā dalībvalstu iestādes un institūcijas laipni atvēl savus birojus un rīkojas tā, it kā īstenotu pašas savus tiesību aktus. Minēto iestāžu un institūciju sniegtā administratīvā palīdzība parasti ir bez maksas. Tomēr dalībvalstu kompetentas iestādes var vienoties par noteiktu izdevumu kompensēšanu.

3. Šīs regulas īstenošanas nolūkos dalībvalstu iestādes un institūcijas var tieši sazināties cita ar citu un ar attiecīgajām personām vai viņu pārstāvjiem.

4. Dalībvalsts iestādes, institūcijas un tiesu iestādes nevar noraidīt prasības vai citus tām

piestādītus dokumentus, kā pamatu minot to, ka tie ir rakstīti kādas citas dalībvalsts oficiālajā valodā. Tās attiecīgā gadījumā izmanto 81. panta b) punkta noteikumus.

85. pants

Atbrīvojumi no nodokļiem vai to samazinājums – Atbrīvojums no autentifikācijas

1. Jebkādu atbrīvojumu no nodokļiem, valsts nodevām, notariālo darbību vai reģistrācijas maksas vai to samazinājumu, kas paredzēts kādas dalībvalsts tiesību aktos attiecībā uz apliecībām vai dokumentiem, kuri jāuzrāda šīs valsts tiesību aktu nolūkā, attiecina arī uz līdzīgiem dokumentiem, kuri jāuzrāda citas dalībvalsts tiesību aktu nolūkā vai šīs regulas nolūkā.

2. Jebkādus deklarācijas, dokumentus un sertifikātus, kas jāuzrāda šīs regulas nolūkā, no autentifikācijas atbrīvo diplomātiskās vai konsulārās iestādes.

86. pants

Prasības pieteikumi, deklarācijas vai sūdzības, kas iesniegtas tādas dalībvalsts iestādē, institūcijā vai tiesā, kura nav atbildīgā valsts

Jebkāds prasības pieteikums, deklarācija vai sūdzība, kas atbilstīgi kādas dalībvalsts tiesību aktiem būtu noteiktajā termiņā jāiesniedz šīs valsts iestādē, institūcijā vai tiesā, tiek akceptēts, ja šāds dokuments šajā pašā termiņā ir iesniegts atbilstīgā citas dalībvalsts iestādē, institūcijā vai tiesā. Šādā gadījumā tā iestāde, institūcija vai tiesa, kas saņēmusi prasības pieteikumu, deklarāciju vai sūdzību, nekavējoties nosūta to pirmās valsts kompetentajai iestādei, institūcijai vai tiesai vai nu tieši, vai ar attiecīgās dalībvalsts kompetentu iestāžu starpniecību. Dienu, kurā šādi prasības pieteikumi, deklarācijas vai sūdzības tiek iesniegtas otrās valsts iestādē, institūcijā vai tiesā, uzskata par to iesniegšanas dienu kompetentajā iestādē, institūcijā vai tiesā.

87. pants

Medicīniskās apskates

1. Medicīniskās apskates, kas paredzētas kādas dalībvalsts tiesību aktos, pēc kompetentās institūcijas pieprasījuma otras dalībvalsts teritorijā var veikt tās personas uzturēšanās vietas vai pastāvīgās dzīvesvietas institūcija, kurai ir tiesības uz pabalstiem, saskaņā ar 97. pantā minētajā īstenošanas regulā izklāstītajiem nosacījumiem vai, ja tādu nav, saskaņā ar tādiem nosacījumiem, par ko savstarpēji vienojušās attiecīgo dalībvalstu kompetentās iestādes.

2. Medicīniskās apskates, kas veiktas saskaņā ar 1. punktā izklāstītajiem nosacījumiem, uzskata par tādām, kas veiktas atbildīgās valsts teritorijā.

88. pants

Tādu naudas summu pārvedumi no vienas dalībvalsts uz citu, kas maksājamas saskaņā ar šo regulu

Ievērojot Līguma 106. panta noteikumus, naudas pārvedumus, kas jāveic saskaņā ar šo regulu, veic saskaņā ar piemērojamiem nolīgumiem starp attiecīgajām dalībvalstīm, kuri ir spēkā pārveduma laikā. Ja starp divām dalībvalstīm nepastāv šādi nolīgumi, minēto valstu kompetentās iestādes vai tās iestādes, kas ir atbildīgas par starptautiskajiem maksājumiem, savstarpēji vienojoties, nosaka vajadzīgos pasākumus šādu pārvedumu veikšanai.

89. pants

Īpaša kārtība noteiktu tiesību aktu īstenošanai

Šīs regulas V pielikumā izklāstīta īpaša kārtība, lai īstenotu atsevišķu dalībvalstu tiesību aktus.

90. pants

Vienreizēji pabalsti mājokļa uzturēšanai un ģimenes pabalsti, kas ieviesti pēc tam, kad stājusies spēkā šī regula

Vienreizējos pabalstus mājokļa uzturēšanai un, Luksemburgas gadījumā, ģimenes pabalstus, kas pēc tam, kad stājusies spēkā šī regula, ieviesti demogrāfisku apsvērumu dēļ, nepiešķir personām, kas pastāvīgi dzīvo tādas dalībvalsts teritorijā, kura nav atbildīgā dalībvalsts.

91. pants

Iemaksas, kas jāveic tādiem darba devējiem vai uzņēmumiem, kuri nav reģistrēti atbildīgajā valstī

Darba devējam nav pienākuma veikt palielinātas iemaksas tādu iemeslu dēļ, ka viņa uzņēmējdarbības vieta vai juridiskā adrese, vai viņa uzņēmuma uzņēmējdarbības vieta ir tādas dalībvalsts teritorijā, kas nav atbildīgā valsts.

92. pants

Iemaksu iekasēšana

1. Iemaksas, kas veicamas par labu kādas dalībvalsts institūcijai, var iekasēt citas dalībvalsts teritorijā saskaņā ar tādu administratīvo kārtību un ar tādām garantijām un privilēģijām, kas piemērojamas iemaksām, kuras veicamas par labu atbilstīgai pēdējās še minētās valsts institūcijai.

2. Šā panta 1. punkta ieviešanas kārtību, ciktāl nepieciešams, regulē ar 97. pantā minēto īstenošanas regulu vai ar nolīgumu palīdzību, kas noslēgti starp dalībvalstīm. Šāda ieviešanas kārtība var ietvert arī kārtību maksājumu piespiedu iekasēšanai.

93. pants

Par pabalstiem atbildīgo institūciju tiesības attiecībā pret atbildīgām trešām pusēm

1. Ja kāda persona saskaņā ar kādas dalībvalsts tiesību aktiem saņem pabalstus attiecībā uz kaitējumu, ko radījusi citas valsts teritorijā gūta trauma, jebkuras tās institūcijas tiesības, kas ir atbildīga par pabalstiem, attiecībā pret tādu trešo pusi, kurai ir jāsamaksā par ievainojumu, regulē šādi noteikumi:

a) ja šai par pabalstiem atbildīgajai institūcijai saskaņā ar tās pārziņā esošajiem tiesību aktiem pastāv subrogācija attiecībā uz tiesībām, kādas ir saņēmējam pret trešo pusi, šādu subrogāciju atzīst visas dalībvalstis;

b) ja minētajai institūcijai pastāv tieša veida tiesības pret trešo pusi, šādas tiesības atzīst visas dalībvalstis.

2. Ja kāda persona saskaņā ar vienas valsts tiesību aktiem saņem pabalstus attiecībā uz kaitējumu, ko radījusi citas valsts teritorijā gūta trauma, minēto tiesību aktu noteikumus, kas nosaka to, kādos gadījumos ir izslēdzama darba devēju vai viņu darbinieku civiltiesiskā atbildība, piemēro attiecībā uz minēto personu vai uz to institūciju, kas ir atbildīga par pabalstiem.

Šā panta 1. punkta noteikumus piemēro arī visām par pabalstu atbildīgo institūciju tiesībām attiecībā pret darba devēju vai viņa darbiniekiem gadījumos, kad netiek izslēgta viņu atbildība.

VII SADAĻA

PAGAIDU UN NOBEIGUMA NOTEIKUMI

94. pants

Dažādi noteikumi

1. Saskaņā ar šo regulu nevar iegūt tiesības attiecībā uz laika posmu, kurš bijis pirms tās stāšanās spēkā.

2. Visus apdrošināšanas periodus un, attiecīgā gadījumā, visus nodarbinātības vai pastāvīgas dzīvesvietas periodus, kas izpildīti saskaņā ar kādas dalībvalsts tiesību aktiem pirms šīs regulas spēkā stāšanās dienas, ņem vērā, lai noteiktu tiesības uz pabalstiem saskaņā ar šo regulu.

3. Ja vien šā panta 1. punktā nav noteikts citādi, saskaņā ar šo regulu tomēr iegūst arī tiesības, kuras attiecas uz tāda veida risku, kas iestājies pirms šīs regulas spēkā stāšanās dienas.

4. Jebkādu pabalstu, kas nav piešķirts vai ir apturēts attiecīgās personas pilsonības vai pastāvīgās dzīvesvietas apsvērumu dēļ, var pēc attiecīgās personas pieteikuma piešķirt vai atjaunot ar darbības laiku, sākot no šīs regulas stāšanās spēkā, ar noteikumu, ka iepriekš

noteiktās tiesības nav kļuvušas par pamatu vienreizējas kopsummas maksājumam.

5. Tādas personas tiesības, kurai pensija piešķirta pirms šīs regulas stāšanās spēkā, var pēc attiecīgās personas pieteikuma pārskatīt, ievērojot šīs regulas noteikumus. Šis noteikums attiecas arī uz pārējiem 78. pantā minētajiem pabalstiem.

6. Ja divu gadu laikā kopš šīs regulas spēkā stāšanās dienas ir iesniegts šā panta 4. vai 5. punktā minēts pieteikums, tad tiesības, ko iegūst saskaņā ar šo regulu, ir spēkā no šīs dienas, un pret attiecīgo personu nevar lietot nevienas dalībvalsts tiesību aktu noteikumus par tiesību zaudēšanu vai tiesību izbeigšanos noilguma dēļ.

7. Ja šā panta 4. vai 5. punktā minēts pieteikums ir iesniegts pēc tam, kad beidzies divu gadu termiņš pēc šīs regulas stāšanās spēkā, tiesības, kas nav tikušas zaudētas un ko neliedz ierobežojumi, ir spēkā no pieteikuma iesniegšanas dienas, izņemot gadījumus, kad ir piemērojami personai izdevīgāki dalībvalsts tiesību aktu noteikumi.

8. Sklerogēnās pneimokoniozes gadījumos 57. panta 3. punkta c) apakšpunkts attiecas uz skaidrās naudas pabalstiem par arodslimību, kuru izmaksas nevarēja sadalīt šo institūciju starpā pirms šīs regulas spēkā stāšanās dienas, ja nebija nolīguma starp attiecīgajām institūcijām.

9. Īstenojot 73. panta 2. punktu, nevar sašaurināt nekādas tiesības, kas pastāvēja šīs regulas spēkā stāšanās dienā. Attiecībā uz personām, kas tobrīd saņem sev izdevīgākus pabalstus uz divpusējo nolīgumu pamata, kādi noslēgti ar Franciju, šie nolīgumi paliek spēkā attiecībā uz šādām personām, ciktāl uz tām attiecas Francijas tiesību akti. Neņem vērā pārtraukumus, kas ilgst mazāk nekā vienu mēnesi, nedz arī laika posmus, kad tiek saņemti bezdarbnieka vai slimības pabalsti. Šo noteikumu īstenošanas kārtību nosaka ar 97. pantā minēto ieviešanas regulu.

95. pants

Šīs regulas pielikumi

Šīs regulas pielikumus var grozīt ar regulu, ko Padome pieņēmusi pēc Komisijas ierosinājuma, pēc vienas vai vairāku attiecīgo dalībvalstu pieprasījuma un pēc tam, kad saņemts Administratīvās komisijas atzinums.

96. pants

Paziņojumi atsevišķu pantu sakarā

1. Šīs regulas 1. panta j) punktā, 5. pantā un 8. panta 2. punktā minētos paziņojumus adresē Eiropas Kopienu Padomes priekšsēdētājam. Tajos jābūt norādītam dienai, kad stājas spēkā attiecīgie likumi un shēmas, vai – 1. panta j) punktā minēto paziņojumu gadījumā – dienai, no kura šo regulu piemēro dalībvalstu deklarācijās minētajām shēmām.

2. Paziņojumus, kas saņemti saskaņā ar šā panta 1. punktu, publicē "Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī".

97. pants

Ieviešanas regula

Šīs regulas ieviešanas kārtību nosaka turpmāk pieņemama regula.

98. pants

Ģimenes pabalstu izmaksas problēmas atkārtota izskatīšana

Padome pēc Komisijas ierosinājuma līdz 1973. gada 1. janvārim atkārtoti izskata visu problēmu attiecībā uz ģimenes pabalstu izmaksāšanu ģimenes locekļiem, kam atbildīgās valsts teritorijā neatrodas viņu pastāvīgā dzīvesvieta, lai rastu vienotu risinājumu visām dalībvalstīm.

99. pants

Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā septītā mēneša pirmajā dienā pēc 97. pantā minētās ieviešanas regulas publikācijas "Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī".

Ar šīm divām regulām atceļ šādas regulas:

– Padomes Regulu Nr. 3 par viesstrādnieku sociālo nodrošinājumu,

– Padomes Regulu Nr. 4, ar ko nosaka ieviešanas kārtību un papildu noteikumus attiecībā uz Regulu Nr. 3 [6],

– Padomes 1963. gada 2. aprīļa Regulu Nr. 36/63/EEC par pārrobežu darbinieku sociālo nodrošinājumu [7].

Tomēr 82. un 83. panta noteikumi par Konsultatīvās komitejas sastāvu stājas spēkā 97. pantā minētās ieviešanas regulas publicēšanas dienā.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Luksemburgā, 1971. gada 14. jūnijā.

Padomes vārdā —

priekšsēdētājs

M. Kuantā [*M. COINTAT*]

[1] *OJ No 194, 28.10.1966, p. 3333/66* un *OJ No C 95, 21.9.1968, p. 18.*
[2] *OJ No C 10, 14.2.1968, p. 30* un *OJ No C. 135, 14.12.1968, p. 4.*

[3] *OJ No 64,5.4.1967,p.1009/67* un *OJ No C 21,20.2.1969, p. 18.*
[4] *OJ No 30, 16.12.1958, p. 561/58.*
[5] *OJ No 259, 19.10.1968, p. 2.*
[6] *OJ No 30, 16.12.1958, p. 597/58.*
[7] *OJ No 62, 20.4.1963, p. 1314/63.*

I PIELIKUMS

(Regulas 1. panta u) punkts)

Īpašie bērnu piedzimšanas pabalsti, kas neietilpst regulas darbības jomā saskaņā ar 1. panta u) punktu

A. Beļģija

Bērna piedzimšanas pabalsti

B. Vācija

Nav

C. Francija

a) Pirmsdzemdību pabalsti

(b) Maternitātes pabalsti saskaņā ar sociālās nodrošināšanas kodeksu (*code de la sécurité sociale*)

D. Itālija

Nav

E. Luksemburga

Bērna piedzimšanas pabalsti

F. Nīderlande

Nav

II PIELIKUMS

(Regulas 7. panta 2. punkta c) apakšpunkts un 3. panta 3. punkts)

Sociālā nodrošinājuma konvenciju noteikumi, kas turpina būt piemērojami neatkarīgi no regulas 6. panta – Sociālā nodrošinājuma konvenciju noteikumi, kas neattiecas uz personām, uz kurām attiecas šī regula

Vispārīgas piezīmes

1. Ciktāl šā pielikuma noteikumi paredz atsauces uz citu konvenciju pantiem, atsauces tiek nomainītas ar atsaucēm uz šīs regulas atbilstīgiem pantiem, ja vien attiecīgo konvenciju panti paši nav ietverti šajā pielikumā.

2. Izbeigšanas klauzulu, kas paredzēta sociālā nodrošinājuma konvencijā, kuras daži panti ietilpst šajā pielikumā, turpina piemērot attiecībā uz šiem noteikumiem.

Sociālā nodrošinājuma konvenciju noteikumi, kas turpina būt piemērojami neatkarīgi no regulas 6. panta

(Regulas 7. panta 2. punkta c) apakšpunkts)

1. Beļģija – Vācija

a) 3. un 4. pants 1957. gada 7. decembra Noslēguma protokolā tā paša datuma Vispārējai konvencijai, tādā redakcijā, kādā tie izklāstīti 1960. gada 10. novembra Papildprotokolā;

b) 1957. gada 7. decembra Papildu nolīgums Nr. 3 pie tā paša datuma Vispārējai konvencijai, tādā redakcijā, kā izklāstīts 1960. gada 10. novembra Papildprotokolā (tādu pensiju izmaksāšana, kas maksājamas attiecībā uz laika posmu pirms Vispārējās konvencijas stāšanās spēkā).

2. Beļģija – Francija

a) 13., 16. un 23. pants 1948. gada 17. janvāra Papildu nolīgumā tā paša datuma Vispārējai konvencijai (raktuvju un līdzīgu uzņēmumu strādnieki).

b) 1953. gada 27. februāra Sarakste (Vispārējās konvencijas no 1948. gada 17. janvāra 4. panta 2. punkta piemērošana).

c) 1953. gada 29. jūlija Sarakste attiecībā uz vienreizējiem pabalstiem vecākiem algotiem darbiniekiem.

3. Beļģija – Itālija

1948. gada 30. aprīļa Konvencijas 29. pants.

4. Beļģija – Luksemburga

3., 4., 5., 6. un 7. pants 1959. gada 16. novembra Konvencijā, tādā redakcijā, kā izklāstīts 1964. gada 12. februāra Konvencijā (pārrobežu darbinieki).

5. Beļģija – Nīderlande

Nav

6. Vācija – Francija

a) 11. panta 1. punkts, 16. panta otrais apakšpunkts un 19. pants 1950. gada 10. jūlija Vispārējā konvencijā;

b) 9. pants 1950. gada 10. jūlija Papildu nolīgumā tā paša datuma Vispārējai konvencijai (raktuvju un līdzīgu uzņēmumu strādnieki);

c) 1950. gada 10. jūlija Papildu nolīgums Nr. 4 tā paša datuma Vispārējai konvencijai, tādā redakcijā, kā izklāstīts 1955. gada 18. jūnija pievienotajā iedaļā Nr. 2;

d) I un III sadaļa 1955. gada 18. jūnija pievienotajā iedaļā Nr. 2.

e) 6., 7. un 8. punkts 1950. gada 10. jūlija Vispārējā protokolā pie tā paša datuma Vispārējās konvencijas;

f) II, III un IV sadaļa 1963. gada 20. decembra Nolīgumā (sociālais nodrošinājums Zāras apgabalā).

7. Vācija – Itālija

a) 1953. gada 5. maija Konvencijas (sociālais nodrošinājums) 3. panta 2. punkts, 23. panta 2. punkts, 26. pants un 36. panta 3. punkts;

b) 1953. gada 12. maija Papildu nolīgums 1953. gada 5. maija Konvencijai (tādu pensiju izmaksa, kas maksājamas attiecībā uz laika posmu pirms Konvencijas stāšanās spēkā).

8. Vācija – Luksemburga

4., 5., 6. un 7. pants 1959. gada 11. jūlija Līguma (domstarpību nokārtošana starp Vāciju un Luksemburgu) un 11. panta 2. punkta b) apakšpunkts 1960. gada 14. jūlija konvencijā (slimības un maternitātes pabalsti personām, kas izvēlējušies tās valsts tiesību aktu piemērošanu, no kurienes tie ieradušies).

9. Vācija – Nīderlande

a) 1951. gada 29. Konvencijas marta 3. panta 2. punkts;

b) 2. un 3. pants 1956. gada 21. decembra Papildu nolīgumā Nr. 4 1951. gada 29. marta Konvencijai (tādu tiesību nokārtošana, ko laika posmā no 1940. gada 13. maija līdz 1945. gada 1. septembrim ieguva Nīderlandes strādnieki saskaņā ar Vācijas sociālā nodrošinājuma shēmu).

10. Francija – Itālija

a) 1948. gada 31. marta Vispārējās konvencijas 20. un 24. pants;

b) 1956. gada 3. marta Sarakste (slimības pabalsti sezonas darbiniekiem, kas strādā lauksaimniecībā).

11. Francija – Luksemburga

11. un 14. pants 1949. gada 12. novembra Papildu nolīgumā tā paša datuma Vispārējai konvencijai (raktuvju un līdzīgu uzņēmumu strādnieki).

12. Francija – Nīderlande

11. pants 1954. gada 1. jūnija Papildu nolīgumā 1950. gada 7. janvāra Vispārējai konvencijai (raktuvju un līdzīgu uzņēmumu strādnieki).

13. Itālija – Luksemburga

1951. gada 29. maija Vispārējās konvencijas 18. panta 2. punkts un 24. pants.

14. Itālija – Nīderlande

1952. gada 28. oktobra Vispārējās konvencijas 21. panta 2. punkts.

15. Luksemburga – Nīderlande

Nav.

Noteikumi attiecībā uz konvencijām, kas neattiecas uz visām tām personām, uz kurām attiecas šī regula

(Regulas 3. panta 3. punkts)

1. Beļģija – Vācija

a) 3. un 4. pants 1957. gada 7. decembra Noslēguma protokolā tā paša datuma Vispārējai konvencijai, tādā redakcijā, kā tie izklāstīti 1960. gada 10. novembra Papildprotokolā;

b) 1957. gada 7. decembra Papildu nolīgums Nr. 3 tā paša datuma Vispārējai konvencijai, tādā redakcijā, kā izklāstīts 1960. gada 10. novembra Papildprotokolā (tādu pensiju izmaksāšana, kas maksājamas attiecībā uz laika posmu pirms Vispārējās konvencijas stāšanās spēkā).

2. Beļģija – Francija

a) 1953. gada 29. jūlija Sarakste attiecībā uz vienreizējiem pabalstiem vecākiem algotiem darbiniekiem;

b) 23. pants 1948. gada 17. janvāra Papildu nolīgumā tā paša datuma Vispārējai konvencijai (raktuvju un līdzīgu uzņēmumu strādnieki).

c) 1953. gada 27. februāra Sarakste (1948. gada 17. janvāra Vispārējās konvencijas 4. panta 2. punkta piemērošana).

3. Beļģija – Itālija

Nav.

4. Beļģija – Luksemburga

Nav.

5. Beļģija – Nīderlande

Nav.

6. Vācija – Francija

a) 1950. gada 10. jūlija Vispārējās konvencijas 16. panta 2. punkts un 19. pants;

b) 1950. gada 10. jūlija Papildu nolīgums Nr. 4 tā paša datuma Vispārējai konvencijai, tādā redakcijā, kā izklāstīts 1955. gada 18. jūnija pievienotajā iedaļā Nr. 2;

c) pievienotās iedaļas Nr. 2 no 1955. gada 18. jūnija I un III sadaļa;

d) 6., 7. un 8. punkts 1950. gada 10. jūlija Vispārējā protokolā pie tā paša datuma Vispārējās konvencijas;

e) II, III un IV sadaļa 1963. gada 20. decembra Nolīgumā (sociālais nodrošinājums Zāras apgabalā).

7. Vācija – Itālija

a) 3. panta 2. punkts 1953. gada 5. maija Konvencijā (sociālais nodrošinājums);

b) 1953. gada 12. maija Papildu nolīgums 1953. gada 5. maija Konvencijai (tādu pensiju izmaksa, kas maksājamas attiecībā uz laika posmu pirms Konvencijas stāšanās spēkā).

8. Vācija – Luksemburga

4., 5., 6. un 7. pants 1959. gada 11. jūnija Līgumā (domstarpību nokārtošana starp Vāciju un Luksemburgu).

9. Vācija – Nīderlande

a) 1951. gada 29. marta Konvencijas 3. panta 2. punkts;

b) 2. un 3. pants 1956. gada 21. decembra Papildu nolīgumā Nr. 4 1951. gada 29. marta Konvencijai (tādu tiesību nokārtošana, ko laika posmā no 1940. gada 13. maija līdz 1945. gada 1. septembrim ieguva Nīderlandes strādnieki saskaņā ar Vācijas sociālā nodrošinājuma shēmu).

10. Francija – Itālija

a) 1948. gada 31. marta Vispārējās konvencijas 20. un 24. pants;

b) 1956. gada 3. marta Sarakste (slimības pabalsti sezonas darbiniekiem, kas strādā lauksaimniecībā).

11. Francija – Luksemburga

Nav.

12. Francija–Nīderlande

Nav.

13. Itālija–Luksemburga

Nav.

14. Itālija–Nīderlande

Nav.

15. Luksemburga–Nīderlande

Nav.

III PIELIKUMS

(Regulas 37. panta 2. punkts)

Regulas 37. panta 1. punktā minēti tiesību akti, saskaņā ar kuriem invaliditātes pabalstu summa ir atkarīga no apdrošināšanas periodu ilguma

A. Beļģija

Tiesību akti, kas attiecas uz vispārējās invaliditātes shēmu, īpašo raktuvju strādniekiem domāto invaliditātes shēmu un īpašo tirdzniecības flotes jūrniekiem paredzēto shēmu.

B. Vācija

Nav.

C. Francija

Visi tiesību akti attiecībā uz invaliditātes apdrošināšanu, izņemot tādus tiesību aktus, kas attiecas uz raktuvju strādniekiem paredzētas sociālā nodrošinājuma shēmas invaliditātes apdrošināšanu.

D. Itālija

Nav.

E. Luksemburga

Nav.

F. Nīderlande

1966. gada 18. februāra Likums par apdrošināšanu pret darba nespēju.

IV PIELIKUMS

(Regulas 40. panta 3. punkts)

Atbilstība starp dalībvalstu tiesību aktiem attiecībā uz invaliditātes pakāpes nosacījumiem

BEĻĢIJA

Dalībvalstis	Shēmas, ko administrē dalībvalstu institūcijas, kuras pieņēmušas lēmumu, ar ko atzīst invaliditātes pakāpi	Shēmas, ko administrē Beļģijas institūcijas, kurām lēmums ir saistošs atbilstības gadījumā			
		Vispārējā shēma	Raktuvju strādnieku shēma		Jūrnieku shēma
			Vispārējā invaliditāte	Darba invaliditāte	
Francija	1.Vispārējā shēma: - III grupa (nepārtraukta aprūpe) - II grupa - I grupa	Atbilstība	Atbilstība	Atbilstība	Atbilstība
	2. Lauksaimnieku shēma - pilnīga, vispārēja invaliditāte - vispārēja invaliditāte divu trešdaļu apmērā - pastāvīga aprūpe	Atbilstība	Atbilstība	Atbilstība	Atbilstība
	3. Raktuvju strādnieku shēma: - daļēja vispārējā invaliditāte - pastāvīga aprūpe	Atbilstība	Atbilstība	Atbilstība	Atbilstība
	- darba invaliditāte	Nav atbilstības	Nav atbilstības	Nav atbilstības	Nav atbilstības
	4. Jūrnieku shēma: - vispārējā invaliditāte - pastāvīga aprūpe	Atbilstība	Atbilstība	Atbilstība	Atbilstība
	- darba invaliditāte	Nav atbilstības	Nav atbilstības	Nav atbilstības	Nav atbilstības
Itālija	1. Vispārējā shēma: - invaliditāte – strādnieki - invaliditāte – kalpotāji	Atbilstība	Atbilstība	Atbilstība	Atbilstība
	2. Jūrnieku shēma: - nederīgums jūrniecības darbiem	Nav atbilstības	Nav atbilstības	Nav atbilstības	Nav atbilstības
Luksemburga	Darbinieku invaliditāte - fiziska darba strādnieki - kalpotāji	Atbilstība	Atbilstība	Atbilstība	Atbilstība

FRANCIJA

Dalībvalstis	Shēmas, ko administrē dalībvalstu institūcijas, kuras pieņēmušas lēmumu, ar ko atzīst invaliditātes pakāpi	Shēmas, ko administrē Francijas institūcijas, kurām lēmums ir saistošs atbilstības gadījumā											
		Vispārējā shēma			Lauksaimnieku shēma			Raktuvju strādnieku shēma			Jūrnieku shēma		
		I Gupa	II grupa	III grupa Pastāvīga aprūpe	2/3 invaliditāte	Pilnīga invaliditāte	Pastāvīga aprūpe	2/3 vispārējā invaliditāte	pastāvīga aprūpe	Darba invaliditāte	2/3 vispārējā invaliditāte	pilnīga darba invaliditāte	Pastāvīga aprūpe
Beļģija	1.Vispārējā shēma	Atbilstība	Nav atbilstības	Nav atbilstības	Atbilstība	Nav atbilstības	Nav atbilstības	Atbilstība	Nav atbilstības	Nav atbilstības	Nav atbilstības	Nav atbilstības	Nav atbilstības
	2.Raktuvju strādnieku shēma:												
	- daļēja vispārējā invaliditāte	Atbilstība	Nav atbilstības	Nav atbilstības	Atbilstība	Nav atbilstības	Nav atbilstības	Abilstiba	Nav atbilstības	Nav atbilstības	Nav atbilstības	Nav atbilstības	Nav atbilstības
	- darba invaliditāte	Nav atbilstības	Nav atbilstības	Nav atbilstības	Nav atbilstības	Nav atbilstības	Nav atbilstības	Nav atbilstības	Nav atbilstības	Nav atbilstības [2]			
	3. Jūrnieku shēma	Atbilstība [1]	Nav atbilstības	Nav atbilstības	Atbilstība [1]	Nav atbilstības	Nav atbilstības	Atbilstība [1]	Nav atbilstības	Nav atbilstības	Nav atbilstības	Nav atbilstības	Nav atbilstības
Itālija	1. Vispārējā shēma: - invaliditāte – fiziska darba strādnieki	Atbilstība	Nav atbilstības	Nav atbilstības	Atbilstība	Nav atbilstības	Nav atbilstības	Atbilstība	Nav atbilstības	Nav atbilstības	Nav atbilstības	Nav atbilstības	Nav atbilstības
	- invaliditāte – kalpotāji	Nav atbilstības	Nav atbilstības	Nav atbilstības	Nav atbilstības	Nav atbilstības	Nav atbilstības	Nav atbilstības	Nav atbilstības	Nav atbilstības	Nav atbilstības	Nav atbilstības	Nav atbilstības
	2. Jūrnieku shēma:	Nav atbilstības	Nav atbilstības	Nav atbilstības	Nav atbilstības	Nav atbilstības	Nav atbilstības	Nav atbilstības	Nav atbilstības	Nav atbilstības	Nav atbilstības	Nav atbilstības	Nav atbilstības
Luksemburga	Invaliditāte – fiziska darba strādnieki	Atbilstība	Nav atbilstības	Nav atbilstības	Atbilstība	Nav atbilstības	Nav atbilstības	Atbilstība	Nav atbilstības	Nav atbilstības	Nav atbilstības	Nav atbilstības	Nav atbilstības
	Invaliditāte – kalpotāji	Nav atbilstības	Nav atbilstības	Nav atbilstības	Nav atbilstības	Nav atbilstības	Nav atbilstības	Nav atbilstības	Nav atbilstības	Nav atbilstības	Nav atbilstības	Nav atbilstības	Nav atbilstības

[1] Ciktāl invaliditāte, ko atzinusi Beļģijas institūcija, ir vispārējā invaliditāte.
[2] Vienīgi ja Beļģijas institūcija ir atzinusi, ka darbinieks ir nederīgs darbam šahtā vai virszemē.

ITĀLIJA

Dalībvalstis	Shēmas, ko administrē dalībvalstu institūcijas, kuras pieņēmušas lēmumu, ar ko atzīst invaliditātes pakāpi	Shēmas, ko administrē Itālijas institūcijas, kurām lēmums ir saistošs atbilstības gadījumā		
		Vispārējā shēma		Jūrnieku nederīgums jūrniecības darbiem
		fiziska darba strādnieki	kalpotāji	
Beļģija	1.Vispārējā shēma	Atbilstība	Atbilstība	Nav atbilstības
	2.Raktuvju strādnieku shēma: - daļēja vispārējā invaliditāte	Atbilstība	Atbilstība	Nav atbilstības
	– darba invaliditāte	Nav atbilstības	Nav atbilstības	Nav atbilstības
	3. Jūrnieku shēma: - nederīgums jūrniecības darbiem	Nav atbilstības	Nav atbilstības	Nav atbilstības
Francija	1. Vispārējā shēma: - III grupa (pastāvīga aprūpe) - II grupa - I grupa	Atbilstība	Atbilstība	Nav atbilstības
	2. Lauksaimnieku shēma: - pilnīga vispārējā invaliditāte - daļēja vispārējā invaliditāte - pastāvīga aprūpe	Atbilstība	Atbilstība	Nav atbilstības
	3. Raktuvju strādnieku shēma: - daļēja vispārējā invaliditāte - pastāvīga aprūpe - darba invaliditāte	Atbilstība Nav atbilstības	Atbilstība Nav atbilstības	Nav atbilstības Nav atbilstības
	4. Jūrnieku shēma: - daļēja vispārējā invaliditāte - pastāvīga aprūpe - darba invaliditāte	Nav atbilstības	Nav atbilstības	Nav atbilstības
Luksemburga	Invaliditāte – fiziska darba strādnieki	Atbilstība	Atbilstība	Nav atbilstības
	Invaliditāte – kalpotāji	Nav atbilstības	Nav atbilstības	

LUKSEMBURGA

Dalīb-valstis	Shēmas, ko administrē dalībvalstu institūcijas, kuras pieņēmušas lēmumu, ar ko atzīst invaliditātes pakāpi	Shēmas, ko administrē Beļģijas institūcijas, kurām lēmums ir saistošs atbilstības gadījumā	
		Strādnieku invaliditāte – fiziska darba strādnieki	Invaliditāte – kalpotāji
Beļģija	1.Vispārējā shēma	Atbilstība	Atbilstība
	2.Raktuvju strādnieku shēma: - daļēja vispārējā invaliditāte - darba invaliditāte	Atbilstība Nav atbilstības	Atbilstība Nav atbilstības
	3. Jūrnieku shēma	Atbilstība [1]	Atbilstība [1]
Francija	1. Vispārējā shēma: - III grupa (pastāvīga aprūpe) - II grupa - I grupa	Atbilstība	Atbilstība
	2. Lauksaimnieku shēma - pilnīga vispārējā invaliditāte - 2/3 vispārējā invaliditāte - pastāvīga aprūpe	Atbilstība	Atbilstība
	3. Raktuvju strādnieku shēma: - 2/3 vispārēja invaliditāte - pastāvīga aprūpe - darba invaliditāte	Atbilstība Nav atbilstības	Atbilstība Nav atbilstības
	4. Jūrnieku shēma: - daļēja vispārējā invaliditāte - pastāvīga aprūpe - darba invaliditāte	Atbilstība Nav atbilstības	Atbilstība Nav atbilstības
Itālija	1. Vispārējā shēma: - invaliditāte – fiziska darba strādnieki - invaliditāte – kalpotāji	Atbilstība Nav atbilstības	Atbilstība
	2. Jūrnieku shēma: - nederīgums jūrniecības darbiem		

[1] Ciktāl Beļģijas institūcijas atzītā invaliditāte ir vispārējā invaliditāte.

V PIELIKUMS

(Regulas 89. pants)

Īpaša kārtība, kādā piemērojami noteiktu dalībvalstu tiesību akti

A. Beļģija

1. Regulas 1. panta a) punkta I) apakšpunkta noteikumus nepiemēro pašnodarbinātām personām un citām personām, kas saņem medicīnisko aprūpi saskaņā ar 1963. gada 9. augusta Likumu par obligātās invaliditātes un slimības apdrošināšanas shēmas izveidi, ja vien viņi nesaņem tādu pašu aizsardzību attiecībā uz šādu aprūpi kā algoti darbinieki.

2. Beļģijas kompetentām institūcijām piemērojot šīs regulas III sadaļas 7. un 8. nodaļas noteikumus, pieņem, ka bērns uzaudzis tajā dalībvalstī, kuras teritorijā viņš pastāvīgi dzīvo.

3. Regulas 46. panta 2. punkta vajadzībām vecuma apdrošināšanas periodus, kas izpildīti saskaņā ar Beļģijas tiesību aktiem pirms 1945. gada 1. janvāra, arī uzskata par tādiem apdrošināšanas periodiem, kas izpildīti saskaņā ar Beļģijas tiesību aktiem attiecībā uz vispārējās invaliditātes shēmu un jūrniekiem paredzētu shēmu.

B. Vācija

1. a) Tādos gadījumos, kad vēl nav paredzēti noteikumi saskaņā ar Vācijas tiesību aktiem par nelaimes gadījumu apdrošināšanu, Vācijas institūcijas arī nodrošina kompensāciju saskaņā ar šiem tiesību aktiem attiecībā uz nelaimes gadījumiem darbā (un arodslimībām), kas notikuši Elzasā un Lotringā laikā pirms 1919. gada 1. janvāra, par kuru izmaksām Francijas institūcijas nav uzņēmušās atbildību saskaņā ar Tautu Savienības 1921. gada 21. jūnija lēmumu (*Reichsgesetzblatt, S. 1289*), gadījumā, kad attiecīgā persona vai viņu kā apgādnieku zaudējušie pastāvīgi dzīvo kādā dalībvalstī.

b) Regulas 10. pants neskar tos noteikumus, saskaņā ar kuriem nelaimes gadījumi (un arodslimības), kas notiek ārpus Vācijas Federatīvās Republikas teritorijas, un periodi, kas izpildīti ārpus šīs teritorijas, nav par pamatu pabalstu maksāšanai, vai vienīgi ir par pamatu pabalstu maksāšanai ar noteiktiem nosacījumiem, tad kad personas, kam uz tiem ir tiesības, pastāvīgi dzīvo ārpus Vācijas Federatīvās Republikas teritorijas.

2. a) Lai noteiktu, vai būtu jāņem vērā tie periodi, ko Vācijas tiesību akti uzskata par pārtrauktiem periodiem (*Ausfallzeiten*) vai papildu periodiem (*Zurechnungszeiten*), obligātās iemaksas, kas veiktas saskaņā ar citas dalībvalsts tiesību aktiem, un apdrošināšanu kādas citas dalībvalsts pensiju apdrošināšanas shēmas ietvaros uzskata par obligātajiem maksājumiem, kas veikti saskaņā ar Vācijas tiesību aktiem, un par apdrošināšanu saskaņā ar Vācijas pensiju apdrošināšanas shēmu.

Aprēķinot kalendāra mēnešu skaitu, kas ir pagājuši starp dienu, kad persona iestājusies apdrošināšanas shēmā, un riska materializēšanos, neņem vērā tos periodus starp šīm divām dienām, kas ņemti vērā saskaņā ar kādas citas dalībvalsts tiesību aktiem, kā arī neņem vērā tos periodus, kuru laikā attiecīgā persona saņēmusi pensiju.

b) Šā panta a) apakšpunkts neattiecas uz standarta pārtraukto periodu (*pauschale Ausfallzeit*). To nosaka vienīgi, pamatojoties uz tiem apdrošināšanas periodiem, kas ir izpildīti Vācijā.

c) Turklāt tas, kā ņem vērā papildu periodus (*Zurechnungszeit*) saskaņā ar Vācijas tiesību aktiem attiecībā uz pensiju apdrošināšanu, ir atkarīgs no nosacījuma, ka pēdējā iemaksa, kas veikta saskaņā ar Vācijas tiesību aktiem, veikta raktuvju strādnieku pensiju apdrošināšanā.

d) Lai ņemtu vērā Vācijas aizstājējperiodus (*Ersatzzeiten*); ir spēkā tikai Vācijas tiesību akti.

e) Atkāpjoties no noteikumiem, kas izklāstīti d) apakšpunktā, attiecībā uz personām, kas apdrošinātas Vācijas pensiju apdrošināšanas shēmā un kas pastāvīgi dzīvoja Vācijas teritorijās Nīderlandes administrācijas pakļautībā laika posmā no 1948. gada 1. janvāra līdz 1963. gada 31. jūlijam, ir spēkā šāds noteikums: lai ņemtu vērā Vācijas aizstājējperiodus (*Ersatzzeiten*) Vācijas sociālā nodrošinājuma likuma (*RVO*) 1251. panta 2. punkta nozīmē vai citu atbilstīgu pantu nozīmē, iemaksātās iemaksas Nīderlandes apdrošināšanas shēmās šī perioda laikā uzskata par līdzvērtīgām tam, ka persona bijusi nodarbināta vai ir veikusi darbību, uz kuru attiecas obligātā apdrošināšana Vācijas tiesību aktu nozīmē.

3. Ja jautājums attiecas uz iemaksām, kas jāveic Vācijas slimokasē, tad regulas 26. panta 2. punktā minētos iemaksu maksājumus aptur līdz laikam, kad pieņemts lēmums attiecībā uz pensiju prasījumiem.

4. Lai noteiktu, vai bērns saņem bāreņa pensiju, tādu pabalstu saņemšanu, kas minēta 78. pantā, vai cita veida ģimenes pabalsta saņemšanu, kas piešķirts saskaņā ar Francijas tiesību aktiem nepilngadīgajiem bērniem, kuri pastāvīgi dzīvo Francijā, uzskata par bāreņa pensijas saņemšanu saskaņā ar Vācijas tiesību aktiem.

5. Ja šīs regulas piemērošana vai turpmākas sociālā nodrošinājuma regulu piemērošana ir saistīta ar ārkārtas izdevumiem noteiktām slimokasu institūcijām; šādus izdevumus var daļēji vai pilnībā kompensēt. Federālā reģionālo slimokasu asociācija, būdama pēc savām funkcijām sadarbības pārstāve (veselības apdrošināšanā), lemj par šādu kompensāciju, kopēji vienojoties ar pārējām Centrālo slimokasu asociācijām. Līdzekļus, kas vajadzīgi, lai veiktu šādas kompensācijas, nodrošina nodokļi, ko uzliek visām veselības apdrošināšanas institūcijām proporcionāli dalībnieku vidējam skaitam iepriekšējā gadā, ieskaitot arī pensionējušās personas.

6. Ja tā institūcija, kas atbild par ģimenes pabalstu piešķiršanu saskaņā ar šīs regulas III sadaļas 7. nodaļu, ir kāda Vācijas institūcija, tad persona, kas ir obligāti apdrošināta pret bezdarba risku, vai persona, kas šādas apdrošināšanas dēļ iegūst skaidrās naudas pabalstus saskaņā ar veselības apdrošināšanu vai līdzvērtīgus pabalstus, ir uzskatāma par darbinieku (Regulas 1. panta a) punkts).

C. FRANCIJA

1. a) Vienreizējus pabalstus vecākiem algotiem darbiniekiem piešķir saskaņā ar nosacījumiem, kas par labu Francijas strādniekiem paredzēti Francijas tiesību aktos, visiem darbiniekiem, kuri ir citu dalībvalstu pilsoņi un kuri tajā laikā, kad iesniegta viņu prasība, pastāvīgi dzīvoja Francijas teritorijā.

b) Tas pats attiecas uz bēgļiem un bezvalstniekiem.

c) Šīs regulas noteikumi neskar Francijas tiesību aktus, saskaņā ar kuriem attiecībā uz tiesību iegūšanu uz vienreizējiem pabalstiem vecākiem algotiem darbiniekiem ņem vērā vienīgi tādus

algotu darbinieku darba periodus vai tiem pielīdzinātus periodus, kas izpildīti Eiropas departamentu teritorijās un Francijas Republikas Aizjūras departamentos (Gvadelupā, Gviānā, Martinikā un Reinjonā).

2. Īpašo vienreizējo pabalstu un uzkrājošo apdrošināšanu, ko speciālie tiesību akti paredz raktuvju strādnieku sociālajai nodrošināšanai, nodrošina vienīgi strādniekiem, kas nodarbināti Francijas raktuvēs.

3. Citu dalībvalstu pilsoņiem 1965. gada 10. jūlija Likums Nr. 65-655, ar ko tādiem Francijas pilsoņiem, kuri veic vai kuri ir veikuši profesionālu darbību vai arodu ārzemēs, piešķir tiesības iestāties brīvprātīgajā vecuma apdrošināšanas shēmā, piemērojams saskaņā ar šādiem nosacījumiem:

– brīvās profesijas vai aroda darbība, kas ir par pamatu brīvprātīgajai apdrošināšanai Francijas sistēmā, nedrīkst tikt veikta vai agrāk būt veikta Francijas teritorijā vai tādas dalībvalsts teritorijā, kuras pilsonis šis cilvēks ir;

– strādniekam, iesniedzot prasību, jāuzrāda pierādījums vai nu par to, ka viņš ir pastāvīgi dzīvojis Francijā vismaz desmit gadus pēc kārtas, vai par to, ka uz viņu tādu pašu laika posmu nepārtraukti attiekušies Francijas tiesību akti obligātā vai izvēles kārtā.

4. Regulas 73. panta 3. punkta nozīmē terminā "ģimenes pabalsti" iekļauti:

a) pirmsdzemdību pabalsti, kas paredzēti Sociālā nodrošinājuma kodeksa L 516 pantā;

b) vienreizējie ģimenes pabalsti, kas paredzēti Sociālā nodrošinājuma kodeksa L 524 un L 531 pantā,

c) kompensācijas pabalsts regulārajiem nodokļiem, kas paredzēts Sociālā nodrošinājuma kodeksa L 532 pantā.

Tomēr šos pabalstus var izmaksāt vienīgi tad, ja algu, ko saņem komandējuma laikā, apliek Francijā ar ienākuma nodokļiem;

d) vienots algas pabalsts, kas paredzēts Sociālā nodrošinājuma kodeksa L 533 pantā.

D. Itālija

Nav.

E. Luksemburga

Atkāpjoties no regulas 94. panta 2. punkta prasības, apdrošināšanas periodi vai tam pielīdzināti periodi, kas izpildīti laikā līdz 1946. gada 1. janvārim saskaņā ar Luksemburgas tiesību aktiem attiecībā uz invaliditātes, vecuma pensijas vai pensijas nāves gadījumā apdrošināšanu, tiek ņemti vērā, lai piemērotu šos tiesību aktus tādā mērā, lai tiktu saglabātas tiesības uz to iegūšanu līdz 1959. gada 1. janvārim vai atgūtas saskaņā vienīgi ar šiem tiesību aktiem, vai saskaņā ar divpusējām konvencijām, kas ir spēkā vai kas ir jānoslēdz. Gadījumos, uz kuriem attiecas vairākas divpusējas konvencijas, ņem vērā tos apdrošināšanas periodus vai tiem pielīdzinātus periodus, kas ir senāki.

F. Nīderlande

1. Vecuma pensionāriem domāta slimības apdrošināšana

a) Personām, kas saņem vecuma pensijas saskaņā ar Nīderlandes tiesību aktiem, un personām, uz ko attiecas citas dalībvalsts tiesību akti, šīs regulas 27. un/vai 28. panta izpratnē ir tiesības uz materiālas izteiksmes pabalstiem, ja, attiecīgā gadījumā ievērojot 9. panta nosacījumus, šī persona atbilst prasītajiem nosacījumiem, lai tai būtu tiesības uz brīvprātīgo veciem cilvēkiem domāto slimības apdrošināšanu.

b) Brīvprātīgās slimības apdrošināšanas iemaksas veciem cilvēkiem attiecībā uz šādām personām, kuras pastāvīgi dzīvo kādā citā dalībvalstī, veido pusi no vidējām izmaksām, ko maksā Nīderlandē par veca cilvēka un viņa ģimenes locekļu medicīnisko aprūpi.

2. Nīderlandes tiesību aktu piemērošana attiecībā uz vispārējo vecuma apdrošināšanu

a) Tos apdrošināšanas periodus laikā līdz 1957. gada 1. janvārim, kuru laikā kāds saņēmējs, kas neatbilda nosacījumiem, kuri viņam ļauj pielīdzināt šādus periodus apdrošināšanas periodiem, pastāvīgi dzīvoja Nīderlandes teritorijā, būdams vecāks par 15 gadiem, vai kuru laikā viņš, pastāvīgi dzīvodams kādas citas dalībvalsts teritorijā, Nīderlandē veica darbības kā algots darbinieks pie darba devēja, kura uzņēmējdarbības vieta atrodas šajā valstī, arī uzskata par tādiem apdrošināšanas periodiem, kas izpildīti, piemērojot Nīderlandes tiesību aktus vispārējai vecuma apdrošināšanai.

b) Periodus, kas ņemami vērā saskaņā ar a) apakšpunktu, neņem vērā, ja tie laika ziņā sakrīt ar periodiem, kas ņemti vērā tādas pensijas aprēķināšanai, kura maksājama saskaņā ar kādas citas dalībvalsts tiesību aktiem attiecībā uz vecuma apdrošināšanu.

c) Attiecībā uz precētu sievieti, kuras vīram ir tiesības uz pensiju saskaņā ar Nīderlandes tiesību aktiem par vispārējo vecuma apdrošināšanu, kā apdrošināšanas periodus ņem vērā arī laulību periodus pirms datuma, kad viņai palika sešdesmit pieci gadi, kuru laikā viņa pastāvīgi dzīvoja vienas vai vairāku dalībvalstu teritorijā, ciktāl šie periodi laika ziņā sakrīt ar tiem apdrošināšanas periodiem, ko izpildījis viņas vīrs saskaņā ar šiem tiesību aktiem, un ar tādiem periodiem, kas jāņem vērā, izpildot a) apakšpunkta prasības.

d) Periodus, kas jāņem vērā saskaņā ar c) apakšpunktu, neņem vērā tad, ja tie sakrīt ar tādiem periodiem, kas ņemti vērā, lai aprēķinātu pensiju, kura maksājama attiecīgām precētām sievietēm saskaņā ar citas dalībvalsts vecuma apdrošināšanas tiesību aktiem, vai ar tādiem periodiem, kuru laikā viņa saņēmusi vecuma pensiju saskaņā ar šādiem tiesību aktiem.

e) Attiecībā uz sievieti, kas bija precēta un uz kuras vīru attiecās Nīderlandes tiesību akti par vecuma apdrošināšanu, vai tiek uzskatīts, ka viņš ir izpildījis apdrošināšanas periodus saskaņā ar a) apakšpunktu, analoģiski piemēro divu iepriekšējo apakšpunktu noteikumus.

f) Periodus, kas minēti a) un c) apakšpunktā, ņem vērā vienīgi attiecībā uz vecuma pensijas aprēķināšanu, ja attiecīgā persona sešus gadus ir pastāvīgi nodzīvojusi vienas vai vairāku dalībvalstu teritorijā pēc piecdesmit deviņu gadu vecuma sasniegšanas, un tik ilgam laikam, cik ilgi šī persona pastāvīgi dzīvo vienas šādas valsts teritorijā.

3. Nīderlandes vispārējās atraitnēm un bāreņiem paredzētās likumdošanas piemērošana

a) Regulas 46. panta 2. punkta vajadzībām tādus periodus līdz 1959. gadam, kuru laikā darbinieks pastāvīgi dzīvoja Nīderlandes teritorijā pēc piecpadsmit gadu vecuma sasniegšanas vai kuru laikā viņš, pastāvīgi dzīvodams kādas citas dalībvalsts teritorijā, veica darbību kā algots darbinieks Nīderlandē pie tāda darba devēja, kura uzņēmējdarbības vieta ir šajā valstī, arī uzskata par tādiem apdrošināšanas periodiem, kas izpildīti saskaņā ar Nīderlandes tiesību aktiem attiecībā uz vispārējo apdrošināšanu atraitnēm un bāreņiem.

b) Periodus, kas jāņem vērā saskaņā ar a) apakšpunktu, neņem vērā tad, ja tie laika ziņā sakrīt ar tādiem apdrošināšanas periodiem, kas izpildīti saskaņā ar citas valsts tiesību aktiem attiecībā uz pārdzīvojušā dzīvesbiedra pensijām.

4. Nīderlandes tiesību aktu par apdrošināšanu pret darba nespēju piemērošana

a) Regulas 46. panta 2. punkta izpratnē periodus, kad maksāts bezdarbnieka pabalsts, un tam pielīdzinātos periodus, kas izpildīti saskaņā ar Nīderlandes tiesību aktiem laikā līdz 1967. gada 1. jūlijam, arī uzskata par tādiem apdrošināšanas periodiem, kuri izpildīti saskaņā ar Nīderlandes tiesību aktiem par apdrošināšanu pret darba nespēju.

b) Periodus, kas ņemti vērā saskaņā ar a) apakšpunktu, uzskata par tādiem apdrošināšanas periodiem, kas izpildīti saskaņā ar tādiem tiesību aktiem, kuri minēti šīs regulas 37. panta 1. punktā.

REGISTER: 05204020
DOCNUM: 31971R1408
PUBREF: Official Journal L 149 , 05/07/1971 p. 0002 – 0050
English special edition...: Series–I 71(II) p. 416